

ویده ضمیره بیدار پری کله ؟

و ا معتصما !!!

ا ي معتصمه !!!

دوخت معتصم او محمد بن قاسم ته دفاطمی النوری او عافی پی صدیقی چیغی
او فریادونه

Ketabton.com

لیکوال : نقیب الله (احمدی)

پالی

هغو مظلومو خويندو ته، چې د حیا لوپتې يې خیرې شوې دی. موسکاګانې يې تروبل شوي
دي، او د زندان د تورو تمبو تر شاد معتصم دورتلوا په انتظار شپې سباقوي.

دامت هغو پتمنو لوپو ته، چې ايمان او غيرت يې د حیا او عفت د پردو تر شا معصومې مسکاګانې تاندي
ساتلې دي.

هغو شازلمو ته چې د خپلو خويندو د عزت د ساتلو لپاره يې خپلې خيالي خوانۍ په اورونو لوپه
کړي.

د دردونو او ویرونو انځور

د ختيئ نوميالي فيلسوف، شاعر اسلام علامه اقبال (ج) پرخاى ويلى:

چو ميگوييم مسلمانم بلزم

که دانم مشکلات لاله را

مورد ته د اسلام سپېخلی دين د يوه ميراث په ډول پاتې دی، او دا ربستيا ۵۵، چې پلار ګټلي زوي ته اسان وي. مسلمان کيدل خو یواحې دا نه دي، چې خوره، څکه، خو بدني عبادات ترسره کوه، او نور هېڅ غم مه کوه. نه؟ د ((امت وسط)) مسؤوليت ډېر دروند دي. که له یوې خوا راته د انسان په حیث د خلافت رېړه را تر غاړي ۵۵، نو له بل پلوه د ((الهي پيغام)) پلي کول مو د مسلمان په توګه غايي هدف دي. او ددي لپاره باید دنبوي مبارکو لارښوونو یوه څلیدونکي هينداره ((تلحقوا بالخلق الله)) شو. یو حل یا د حضرت اقبال ملکوتی چغه او خپل مکلفيت سره پرته کوو:

یه شهادتکه الفت مین قدم رکهنا هي

لوګ اسان سمجتهي هو مسلمان هونا

دا خو د مينې په شهادتکې کې قدم ايسنودل دي. خلکو مسلماني ډېړه اسانه ګنلي ۵۵. دا د کوم مسلمان مفکر وينا ۵۵، چې د اسلام شاهين ديرش کاله په مکه معظمه او مدینه منوره الونې وکړي، او بيرته اسمان ته والوت. اسلامي نړۍ چې خومره کمونيزم وسوسنځوله، او نن یې خومره غربی ديموکراسۍ زوروی. دا له هيچا نه پته نه ۵۵. زه نه پوهېږم، چې

مود غوندي مسلمانان به يواحدي په حان ساتنه او يا پر دي عذر چي بي وسه يو، د مسؤليت
له ستر احتسابه وژغورل شو؟ نه هيچکله نه؟.

تاسو باور وکړي، چي له دي خو پاني لوستلو وروسته خو زما اول له خپل حانه او بيا له
ټولي اسلامي نړۍ خوا بدہ شوه، او په دي ووږيدم، چي اسلام چېرته او مود چېري،
مود ددنیا د ډېر لې ژوند لپاره تلپاتې اختر هېر کړي دي. داسي ونشي؟، او داسي به
خامخا کېري، چي د سرغروونکو او زمود غوندي د تشو کالبوتونو بي احساسو پر حاي د
الهي (ؑ) سنت له مخي متبادل امت او خلک راخي. حکه الله تعالى د خپل دين د ساتني
ژمنه کړي ۵۵.

خو له دي ستري نيمګړتیا سره سره لا د امت په خودلن کې د سکروتو خو بخري شته،
چي د اورکو غوندي رنا کوي، او هغه د حمزه بابا خبره:

د خپي غوندي چي ورک شم په امو کې

د توپان غوندي را پورته په اړک یم

زلمي ليکوال او روښاندي بشاغلي نقيب الله ((احمدی)) زمود له روان ناورین نه د اسلامي
امت د ويښتابه لپاره د دردونو، رګورو او زخمونو یو خو بېلګې را ټولي کړي، او هغه یې
د ماضي په تناظر کې کړیدي. هغه چي ویده ضميرونه بیدارولی او ويښو ته د غیرت
پارونې یو ستر پیغام لري. ليکنې ژبه یې روانه، ساده او د ليکوالې پر بنستونو برابره ۵۵.
داسي چي له بلاغت سره د ابلاغ بهير په بنه توګه پر منځ وړي، او کله کله خو یې جملې
او ترکيونه دومره لوړ پیغام پر اوږدو واخلي، چي د لويو پوهانو وجیزه ترې جوړه شي:

((د یوه ولس د عظمت تاریخونه تل په هغو وینو لیکل کېږي، چې تویدلو ته بې تابه وي،
چې وینې وچې شي، اوښکې بیا نه پکارېږي)).

يو څل د روسانو د یړغل پر وخت د پاکستان مشر مرحوم جنرال ضياء الحق ويلی ۹۹،
چې د افغانانو ددې سترو قربانيو د قلمبند کولو لپاره خو د یوه ((نسیم حجازي)) اړتیا ۵۵.
دا خبره سمه ۹۹، افغانانو چې د روسانو پر ضد کومې قرباني ورکړې، نن سبا ورته خوک
هیڅ ارزښت نه ورکوي. دا ځکه چې موږ یوه سالمه جهادي رهبري او داسې قلموالي نه
لرل، چې دغه د ((پېړۍ معجزه)) د هنر په ژبه تلپاتې کړي.

زه د درانه قلموالي بناګلي نقیب الله ((احمدی)) په تندريز احساس کې د ویستابه ولولي
څپاندي وینم، او که دغه بهير همداسي د زړه په وینو خړوب وساتي، نو د هیواد د
مستقبل پر افق به د ځلیدونکي ((سبا ستوري)) غونډي هر سپده چاود په وړانګو وي.

۵۵ د فن د ابدیت په هیله

نأگار

پوهنتون مېنه

۲۶/۱۱/۱۳۹۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دهنی نجلی فریاد چې دهندوستان تاریخ یې بدل کړ

ناهید

د سریلانکا د سراندیپ په تاپو کې له پخوا، حینې عرب سوداګر او سیدل. دوی به خپل هېواد ته د تجارت لپاره تلل را تلل؛ خو کله چې د اسلام سپېڅلی دین د عربو په صحراء کې را خرگند شو؛ نو له دوئ سره هم د خپل نوي دین مینه او تلوسه پیدا شو، چې په اول حُل ابوالحسن دې تاپو ته له سوداګری او د اسلام له پیغام سره راغی او دې تاپو ته یې د اسلام د سپېڅلی دین شغلې ورسولي. لکه څنګه چې د دې تاپو د مسافرو عربو له مخه لا له اسلام سره مینه وه؛ نو ډیر په شوق یې د توحید کلمه وویله او د توحید استازی ته یې ډېرتود هر کلی ووایه. دوخت په تېرپدا سره دې خلکو عربو ته د حج او جهاد لپاره او بدده اوله ستونزو ډک خطرناک سمندری سفرونه کول.

ابوالحسن هم د دې تاپوهستوګن شو، او الله (ج) یو زوی خالد او یوه لور چې ناهیده نومېدہ ورکړل.

کله چې ده وروستی حُل د حج او جهاد په سفر له خپلوملګرو سره د عربو صحراء ته د تلوتکل وکړ، نو خالد چې ۱۴ کلن وو او له جهاد سره یې بې کچې مینه وه له پلاره یې غوبښته وکړه، چې دې هم جهاد ته ورسره بو حی؛ خوپلاري یې د ده د مورد نارو غی له لاسه پرېښود او خپله په سفر روان شو، چې نه بيرته دی راستون شو او نه بیا د دې مسافرو خه درک معلوم شو!

ډې عرب دلته یا په جهاد کې شهیدان یا په سمندری سفرونو کې غرق شول. او با خود سند د ظالم حکومت له خوا بندیان شول، چې له دې جملې خخه ابوالحسن هم و.

دې بې سرپرسته عربو غوبښتل چې خپل هېواد ته لارشی او د عربو د برم او عروج منارونه په خپلو سترګو وویني؛ دوخت خلیفه ولید بن عبد الملک او حاجاج ابن یوسف هم غوبښتل چې د امسافر عرب خپل وطن ته راستانه شي، چې او لادونه یې له اسلامي زده کړو او د جهاد له سپېڅلی نعمت خخه برخمن شي.

زېرېچی ورولېرە چې دا مسافر عرب خپل هېواد ته راولي زېر چې تکەر خوان، مجاهد اوزپور کېتى
وان و دسراندېب تاپوتە ورسېد. هلتە مېشتۇر بۇرۇتە تود ھركلى ووايە. خۇ ورخى وروستە دسراندېب
پر ساحل خوکېتى، ولاپى وې خالد، ناھىدە اونور عرب لە خپل تاپوبى خخە د خپل اصلى وطن پر
لورستانىدل. دسراندېب پاچاور سره پە خورا درناوي مخە بىلە كولە او د بصرى حاكم حاجاج ابن يوسف
تە يې ھىنى سوغاتونە ھم لېرل.

لە خۇورخۇمزە وروستە كېتىيو ددىمى لپارە ددىبل پر ساحل لىڭرۇاچاۋ، چې پە دې وخت كې ددىبل
د ئالىم او مكاروالي پرتاب راي لە خواپرى حملە وشوه. عربو خۇنانو مقاومت و كې؛ خۇپە پاي كې تۈل
بندىيان شول يوازى خالد اوناھىد ددىسمىن لە منگولو خخە بىچ پاتى شول اوپە يوه گوبىھ خائى كې يې
پنا و اخىستە. لەتون يې دوام درلۇد.

دعربو كونپۇ او يىتىمانو پە زندان كې ترخى شېپى تېرولى اوناھىد يې پە غەم دېرە غەمنە وە. چې
بالاخىرە يې ھەنە فەرياد اوچت كې، چې پە خواب يې دىندىمغۇرپاچاتاج او تخت ھم د
قىصراو كىسرا غوندى دعربو دسارايانو پە پېشىكى ولوبد. ناھىد چې تېپى ھم وە خپل غېرتى قوم تە يې پە
خپلۇ وينو پر يو سېپىن دسمال باندى د خپل زەرە درد او داسىر انخور كې دالىك يې زېرىتە چې د
قدرت معجزى لە زندان خخە را خلاص كېرى ووركې. چې حاجاج ابن يوسف تە يې ورسوي دلىك
مضمون دا سى: و

زمباوردى چې دبصىري والى بە داستازى لە خولى د مسلمانو ماشومانو او تورسىرىو حال او رېدىلى
وي، خپل زېرور پوچ تە بە يې پراسونو دىزىن اىپېتىلەم كېرى وي؛ خو كە دحجاج بن يوسف وينى
سېرى شوي وي، بىايى زما دالىك ھم بې اغلىزى او بې گتې وي. زە دابوالحسن لورىم زە او ورورمى
تراوسمە ددىسمىن لە منگولو خوندى يو؛ خۇ زموېنۈر ملگەرى ددا سى دىسمىن پە زندان كې دى، چې پە
زە كې بې درەم او كرم خائى نىتە. دى زندان داسى تىارە كوتىپە دەن كې راولە چې
دزىدانىانو غۇرۇنە داسلام دلىتكەر داسونو د پېشىغەر او رېدىلى تە انتظار وي. دايىوه معجزە وە چې زە او
ورور مې د دىسمىن لە منگولو ڦغۇرل شوي يو؛ خۇ زموېنە لەتون دوام لرى او بىايى موبەھم يوې تىاري

خونې ته ولېدوی داهم امکان لري، چې ترزندان دمخه زمازخم ماد مرگ په خوب ويده کړي. اود دردناک انجام نه وژغورل شم خو په زنکدن کې به زما دا ارمان په زړه پاتې شي چې هغه توند اسونه چې سپاره يې د افريقا او ترکستان پر دروازو ولاړدي، د خپل قوم د مظلومو لوښو او یتیمانو مرستې ته را ونه رسپدل.

ایا د امکنه ده چې هغه توري چې، دروم او اپران د مغورو شاهانو پرس د تندر په خې راکوزې شوي، د سند د مغورو راجه پر وړاندې پڅې شي. زه له مرګه نه وېږډ؛ خواړي حجاجه! که ته ژوندي وي، د خپل قوم د یتیمانو او کونښو مرستې ته راودانګه!

ناهید دیوه غیرتی قوم بې وسه لوړ

دا دهني تور سري اواز و، چې د سند نقشه يې بدله کړه. دا هغه فرياد و، چې د هندوستان تاريخ بې واړاوو. زبیر له دي پیغام سره د عربو دسارا پر لور و خوهد. کله چې بصرې ته ورسپد، په دا سې حال کې د حجاج ابن یوسف دربار ته حاضر شو، چې په دربار کې د حجاج ولس کلن وراده او د قتيبه بن مسلم غوره پوځي سالار محمد بن قاسم هم و. حجاج بن یوسف چې او سپنیزو متوي يې دوست او دې من دواړه وېړول، او س هغه پخوانۍ حجاج نه وه، چې کعبه يې په کابو وویشتله او سپېڅلي مسلمانان يې په شهادت ورسول بلکې او س د اسلامي نړۍ د جهادي فتوحاتو رهبر و او ټولې جهادي چاري د ده په لاس کې وي. زبیر د سند حالات ورته بيان کړل. د حجاج بن یوسف په خېړه کې پخوانۍ هیبت را خپور شو. له غوسي يې ګوټي و مرودلې او شونډې يې و چیچلې. د زخمی زمری د کوږې په خېړ او اواز يې له خولي او چت شو: د سند راجه دا جرئت! وزې هم او س زميانو ته بشکر ور بشکاروی!

زبیر د سمال حجاج بن یوسف ته ور کړ. حجاج په وينو ليکلې ليک چې خوکربې ولوست، ورېږدې. په ستړګو کې يې لمبې په اوښکو بدلي شوي. د سمال يې محمد بن قاسم ته ور کړ، هغه تر پايه ليک ولوست او پوښته يې توي و کړه: ستاسو فيصله خه ده؟ حجاج بن یوسف خنجر را ووېست، خوکه يې د سند په نقشه ور بشخه کړه او ويې ويل زه د سند پر خلاف د جهاد اعلان کوم.

حجاج ابن یوسف زبیر او محمد بن قاسم د خلافت دربار د مشق ته ولپول. چې خلیفه ولید بن عبدالملک هم د جهاد اعلان وکړي. کله چې زبیر او محمد بن قاسم د خلیفه دربار ته حاضر شول. په وینو لیکل شوی خط یې خلیفه ته وړاندی کړ. د حجاج په خېر ولید هم د لیک په لوستلو زیات خفه شو. د درباریانو لپاره یې دوهی خل په لوړ غږد لوستلو هڅه وکړه؛ خو د خو فقرو له لوستلو وروسته یې غږ خپ شو او لیک یې محمد بن قاسم ته ورکړ. وروسته یې د مجلس له حاضرینو سره مشوره وکړه، چې د جهاد اعلان وکړي. په پای کې د ټولو رایه دا وه، چې باید د سند مغور راجه ته سمه لار وښی. خلیفه دا ذمه واري محمد بن قاسم ته وسپارله چې خلک جهاد ته تیار کړي. محمد بن قاسم په دمشق کې زړگونه څوانان په خپلو جذباتې ویناوو او د ناهیدې په و ینو لیکلی لیک باندې د جهاد لپاره چمتو کړل. سره له دې چې مسلمانان په افريقا او ترکستان کې په جهاد بوخت و او ددریم محاذ دخلاصېدو امكان نه لیدل کېده؛ خو د قوم دمظلومو تورسريو او ماشومانو فرياد دويده قوم لپاره داسرافيل شپيلۍ شوه. په یوه غږ یې دناهیدې فريادته لبيک ووايه او له دې مظلوم فرياد سره هغه تورې وڅلېدلې، چې ددي څوانانو پلرونو داسلام دعظامت تاریخونه پړې لیکلی و. کله چې پوچ تیارشو، یو سهار ددمشق خلکو له بامونو او بازارونو خخه د محمدبن قاسم دپوچ دجلوس ننداره کوله. ددنيا په تاريخ کې دالومړي پېښه وه، چې یوې ليرې سيمې ته دپوچ قوماندہ ديو ولس کلن زلمي پر غاړه وه.

محمد بن قاسم چې کله بصرې ته ورسېد، نوخپل کورته دمور دپوبنتې او اجازې لپاره ولاړ. دمور کوتې ته ورننوت او دسپاهي په جامه کې ورته ودرېد. له سره یې جنګي خولی ليرې کړه، موريې ورته وویل: زویه خولی دې بيرته پو سرکړه: زه مې خپل مجاهد زوی په پوځي لباس کې ګورم. محمدبن قاسم له موره اجازه وغونښه. موريې دعاورته وکړه: چې ترڅو په اسمان کې ستوري او سپورمي څلېږي او لمړهره ورڅ دنیاته دراتلو زېږي ورکوي پر دنیا دې ستانوم روښانه وي. د قیامت پر ورڅ دې داسلام او مجاهدینو د میندو په صف کې زما غاړه ټیټه نه وي! محمدبن قاسم له موره رارخصت شو. په بصره کې نورپوچ هم ورسه یو څای شو. د محمدبن قاسم دولس زره کسيز پوچ

دسيلى په خپر توند دسن دېستوته ورسپد، او دسن دې اسمان دېرسات دوربخو په خپر را خپور شو.
دسن دراجه دده مخ ته شل زره پوخ راولپڑه،

چې دمحمد بن قاسم پوخ دسمندر دقوي خپې په خپر دخس او خاشاك غوندي ورسره واخیست.
دسن دغور لښکر ته يې پرلپسي ماتې ورکړي. داسلام لښکر به په ډېر کم تعداد دکفارو دلښکرو په مقابل
کې په مېړانه جنګیده، چې بالاخره هغه هدف ته ورسپد، چې ددوی په زړونو کې يې دردونه
واحساسات پيداکړي ول. هغه مظلوم بندیان چې دسن دراجه دتورو تمبو شاته اچولي و، او س دڅل
غیرتي قوم په خنگ ولار و او دشکرانې اوښکې يې دګريوان پر لوري بدرګه کولې. هغه ناهیده چې
پرون يې په خپلو وينو خپل غيرتي قوم ته فرياد ليکه، او س دهغه قوم په خنگ کې ولاره وه، چې
دروم او ايران په خپر يې په سند باندي هم دڅل عظمت بيرغونه وربول. هغو اسونو چې دافريقا ګډه
يې خيري کړي وه او د مغولستان په دېستوکې يې دفتحو مژلونه لنډول، دسن دغور راجه سلطنت
هم تړيشو لاندي کړ. داسلام هغه سپاهيان چې داندلس اوپرتگال پر دروازو ولاره ول، او هغه شازلميان
چې دچين دروازې يې تکولې او س يې دسن دې پراخه سينه هم دا سلام بيرغ تینګ کړي و. د اسلام
هغه غيرتي زامن، چې دڅل خويندو اولونيو دعزا او عظمت دساتلو لپاره پيداشوی ول، نن يې
خپلي خويندي دکفارو او ظالمانو له پنجو ازادې کړي وې. دسن دغور راجه ته يې ثابته کړه چې
مسلمانان دحمکې په سر دڅل خويندو يې عزتي نشي زغملى او دژوند ټولي رنګيني دڅل خويندو
او لونو تر عزت قرباني. دا د ناهيدي دهبيتي فرياد پايله وه، چې سند داسلام په قلمرو کې داخل شو.
په لکونو کړېدلې ولس دڅل ظالمانو پادشاهانو له ظلم خخه خلاص او د توحيد غېږي ته يې پنا یوړه.
دناهيدي غړو، چې زرګونو خوانانو خپلي خiali خوانۍ ددوی دعزا دساتلو لپاره قربان کړي. سند
چې ظالمان پري حاكمان و، او س ورباندي انسانيت حاكم شوي وو. هر چاچې دجګړي په وخت کې
مسلمانان ډېر لوی دېمنان بلل، او س يې ترهر چا زيات خواخودي او دوستان ګنډل. ددوی دسينو
ټپونه او س د توحيد په کلمه سره رغېدل.

د بشريت په بن کې دعدل، مساوات او برابری ګلونه غورېدل. کله چې محمدين قاسم (هغه ستر غازی
چې د ژوند په پړ اوونو کې يې دماتې نوم نه پېژانده) دسن د له فتحي خخه خلاص شو؛ نوهندوستان ته

بې دتلۇ تکل و كې؛ خو لە بىدە مرغە دوخت خلیفه ولیدبن عبدالملک وفات شو او سليمان بن عبدالملک دخلافت پرگىدى كېنast. حاجاج بن يوسف هم اوس ژوندى نه و سليمان چې مخكى لە دە سره مخالفت درلۇد، نوددە انتقام بې لە محمدبن قاسم خخە واخىست. دە محمدبن قاسم تە دىزىد بن ابى كېشە پە لاس لىك لېرى و، چې داميرالمومنين سليمان بن عبدالملک امر دى. چې دپوخ مشرى يزىد بن ابى كېشە تە وسپارى اوته ددە پە اطاعت زولنى پە لاس دخلافت دربارتە حاضرши. يزىدبن ابى كېشە چې كله سندتە ورسىد، لە سپاهيانو بې وغۇشتىل چې لە محمدبن قاسم سره وگوري، او د خلیفه ضروري پېغام ورتە واوروي. كله چې دى دمحمدبن قاسم دخوب خونى تە ورنوت، گورى چې داد غىرت شجاعت او معصومىت مجسمە دخوب پە نېرى كې دە او پە شوندو بې فاتحانە او ماشومانە معصومە موسكا خپرە دە. يزىد چې ورتە خىر شو، نوپە سترگۈكى بې او بىكى راغلى: زە خنگە داسى لوى انسان د خلیفە دربار تە ولېرم! بىرته لە كوتى را ووت. سهار چې كله ورغى لىك بې وربىكارە كې. هەنە دېر بې پروا ووپىل، چې د خلیفە امردى، زە پە لاسو كې زولنواچولوته تىارىم. يزىد ورتە كې: هېشكىلە نە! تە بە د خلیفە دربارتە نە خىپا! حكىم دەنگە پە خنگە كې خايىنان دى او تاتە بې ارادى بى نە دى. دە قىنگاركاوه، چې خامخابە د خلیفە امرمنى. كله چې دى د خلیفە لە سپاهيانو سره روانيده، نۇ د سند دلبىكىر قومىدان را وپاندى شو، چې د تلو سبب و پۇبىتى چې پوھ شو محمد بن قاسم تە بې ووپىل: تە مە خە تە د سند خلکو تە امر و كە د دمشق د خلافت د دربار لوپى بە سند تە د رتە را وپى. مونې ستا ملاتىرى يو. دە ورتە ووپىل: زە هېشكىلە داسى نە شەم كولاي چې مسلمانان پە خېل منچ كې سر د تېكىشى. كله چې د سند خلک خبر شول، تۈل لارو كوشۇ تە را ووتلى، پە چغۇ چغۇ بې ژىل. د خوانانو، سپىن دېرىو، نجونو او سخۇ قطارونە ورتە ولار وو، او دە ورسە مخە بىنە كولە. د تولو پە سترگۈ كې او بىكى وي او داسى احساس بې كاوه لە دەر چا دېر نېدى خېلۋان چې جدا كېپى. محمد بن قاسم د مشق تە ورسىد، او د خلیفە پە امر د صالح پە لاس پە واسط بىار كې اعدام شو. دا دغىرت او شجاعت لەر و لوپى. (زمونې مطلب محمد بن قاسم او ناهىدە و چې محمدبن قاسم پە ناهىد باندى غىرت و كې).

او سەمعىتمە!

و ا معتضما!

دعباسي خلیفه معتصم بالله په وخت کې رومیانو پر یوه سرحد باندې حمله وکړه. د عموريه کلا یې چې ونیوله؛ نو کفارو یوه مسلمانه تورسری له ئان سره بوتله. او د خپل وحشیانه کردار له مخې یې دې مظلومې ته تعذیب او دول= دول تکلیفونه ورکړل؛ نو مسلمانه مېرمن مجبوره شوه، چې خپل غیرتی قوم ته فریاد وکړي، خو هغه لاسونه غوڅ کړي، چې د دې د حیا. او عفت لمن یې شکولې د. ۵۰ کله چې یوه وحشی کافر دې مظلومې ته پر مخ خپپه ورکړه، نو ددې له خولي نه یې اختیاره هغه تاریخي او زړه لړزونکې چیغه ووته، چې زړگونه حوانان یې د غفلت له خوبه راپاخوں. او تر ننه یې ددې په خېر مظلومې او معصومې نجونې خپلو غیرتی ورونو ته وهی. ددې تورسری له خولي د وا معتضما! چیغه ووته او وې ویل چې اې معتضمه ته چېږي یې ستا پر یې وسه خور خه روان دی! کافر په خندا او تمسخر ورته وایې، چې اوهو معتصم چېږي دی! هغه به اوس په برګ آس سپور ستا مرستې ته راورسېږي هغه له دې حایه په سلګونو میلونو لري دی ستا فریاد نه اوري. دا فریاد او خبرې یوه مسلمان واورېدې او د دینې جذې له لوري سمدلاسه د معتصم دربار ته راغی او د بغداد زړور بچې ته یې د دې مظلومې تورسری فریاد ورساوه.

معتصم بالله چې د عربی مورشیدې رودلی وي او د یو غیرتی پلار وينه یې په رګونو کې چلپدہ دېر په غیرت په جوش او جذبه یې د خپلې مسلمانې خور فریاد ته لبیک ووایه او قسم یې وکړ چې دا مظلومه به د دې وحشی کفارو له پنجو آزادوي.

خپل غیرتی پوڅ ته یې د تیارسی امر وکړ. دده له امر سره یو ځل بیا هغه تورې وپېکبدې چې پخوا یې هم د ظلم زنځیرونه شلولي وو. له شعارونو او جذباتو سره هغه تورې هم له تېکو راووتې چې د مسلمانانو د برم او عروج داستانونه پې لیکلی وو.

هغه ګړندي آسونه میدان ته راوقتل چې د عربو له صحراء به د توندي سیلې په خېر رابسکاره او په ګردونو کې به ورک شول. بیا به یا د سند په دروازه ولار ول یا به یې د چېن دروازې ټکولې او یا به یې د افريقي دښتې وھلي. د بغداد لمړ او د دجلې سیند د اټلس زړه سربندونکو حوانانو د پوڅ

جلوس لیده، چې د غیرت او عزت د آزادی په تکل يې حمکه او آسمان په تکبیرونو لوړاوه. د دې سپېڅلې حمکې مخ بیا د هنغو آسونو پښې شکلولې، چې د عصمت او عزت د ساتلو په تکل يې مزلونه لنډول. د بربنا په خبر ګړندي آسونه د عموريه کلا پر درشل و درېدل او ډېر ژرې د عموريه کلا د ظلم زنځironه مات کړل. او د بري یېرغونه يې پړې ورپول.

معتصم د کلا په درشل کې پر برګ آس سپور د آزادی له زېږي سره خپلې مظلومې خور ته ولاړ و او دا مظلومه خور يې هغه خای ته راوستله چې کافر په خپپه وهلي و. وروسته معتصم ورته وویل چې ايا معتصم ستا فرياد ته ليک ووايه او که نه؟ آيا ستا مرستې ته راوسېد او که نه؟ هنې د شکرانې او بشکې د ګربوان په لوري بدرګه کولي او په ګرمو او بشکو يې له معتصم خخه مننه کوله. معتصم هغه کافر راوست، چې دا مسلمانه يې خوروله. او له خپل ټول مال سره يې ددې بشخي غلام وګرځاوه.

ورته يې وویل چې موږ د خپلو خویندو فرياد ته داسي ليک وايو! کافر ته هغه وخت پته ولګدې چې ده ګه معتصم په مخ کې ولاړو چې دوا معتصما! چېغې له لسگونو ميلونو ليږي دلته دېږښناپه خبر دارسولي و. او س يې پر دې سر خلاص شوي و چې دا هغه قوم دی، چې ديوې غريبې او مظلومې بشخي لپاره خپل سرونه شيندي او د هنغوی دععت د ساتلو لپاره ستري پاچاهي ترېښو لاندي کوي. ديوې بشخي فرياد دوى دومره په جوش او جذبه کې راولي چې هريو تر بل مرګ ته ورمخکې کېږي او مرګ ته خاندي. په ربنتيا داهګه قوم دی چې خپلو بشخو او لوښو ته يې داسي عزت او ازادی ورکړې ده چې، یوه قانون هم نده ورکړې. خپلې بشخي يې دنې په بشخو کې سرلوړې کې او دا فرياد چې دې مسلماني خور معتصم ته کړي دی ترننه د هنغو خویندو پر خوله جاري دي چې دکفر او جبر په منګولو کې زنداني دي. هنغوی دوا معتصما! او وامحمد! ناري وهي او د وخت معتصم بالله او محمدبن قاسم ته خپل مظلوميت دوا معتصما! او وامحمد! په کلمه کې بيانوي چې د وخت هريو ځوان ته خطاب دي. او س راخو د هنغو خویندو حال ته چې په ننني دور کې ورسره هغسي ظلمونه کېږي او د دوا معتصما! چېغې وهي.

د ابو غریب له زندانه د وا معتصما ! چیغی او فریادونه

ابو غریب زندان د عراق د بغداد په بnar کې دی. او د نړۍ له بدنامو زندانونو خخه شمېرل کېږي. غواړم د عراق او بغداد د دردونکو پېښو ژوندي تصویرونه ستاسو مخ ته وړاندې کړم. بغداد د عراق پلازمېنه هغه تاریخي بnar دی، چې د عباسی خلافت په دوران کې یې بشکلا ساري نه درلوډ. هغه بnar چې د اسلام غازیان به ترې د نړۍ د فتحې او تسخیر لپاره راپورته شول نو ییا به یې په مقابله کې هر لښکر ماتې خورله او د دوى تورو به هره توره ماتوله، حمکې به لار ورکوله. هغه بnar چې او سیدونکي یې شهزادگان و او دععزت او غيرت داستانونه یې مشهور ول. عراق هغه عراق چې امام اعظم ابو حنيفة رحمة الله تعالى عليه غوندي شخصيتونه یې نړۍ ته وړاندې کړي دي. هغه عراق چې محمد بن قاسم غوندي سپاهيان یې درلودل. هغه عراق چې هارون الرشید غوندي واکمنان یې ذېرول. هغه عراق چې معتصم بالله غوندي غيرتي او قهرمانو څوانانو یې غېړه بنايسته کړې وه. هغه عراق چې امت ته یې زرگونه علماء وړاندې کړي دي. او له غېړې یې علوم خپاره شوي دي. هغه عراق چې کتابتونونه به یې د علم له کتابونو خخه ډک ول. هغه عراق چې د تاریخ په پانو کې یې عظمت په زربنو کربسو لیکلی دي. او بالاخره هغه بnar چې بچیانو او لوپو یې د آزادۍ په فضا کې ژوند کاوه. هو! همدا عراق درته يادوم. په اسلامي نړۍ د غربې کفري استعمار توري ورېټې د عثمانی خلافت له پرزېدو وروسته راخپري شوې، نه یوازې عراق بلکې د دې اور د لمبو تودوځه ډېرو اسلامي هپاډونو احساس کړه، چې زموږ ګران هپواد هم خوڅله مغورو نېړوالو ته د عبرت درسونه ورکړل. عراق درته يادوم؛ هغه عراق چې په ۱۳۸۳ هـ ش کال پري د غربې مستکبرینو له خوا د ناټو په مشری د امریکا متحده آیالاتو ناروا پوځۍ برغل وکړ او یو څل ییا یې په بغداد کې د چنګېز او هلاکو تاریخ را ژوندي کې رنګينې مدرسي او بشکلې کتابتونونه یې له خاورو سره برابر کړل. هغه شان او شوکت او اسلامي پت او عزت یې تر پېښو لاندې کړ. آن تردي چې پر ماشومانو یې ګلسټر او ګېمیاوی بمونه استعمال کړل. علما یې شهیدان کړل. زرگونه بي ګناه مسلمانان یې د زندان د تورو تمبو شانه وغورخوں. په دې یې هم بسنې ونه کړه، د دې خنزيرانو د وحشت او بربریت لاسونه د هغو عفیفو او پاک لمنو پېغلو ابرو او عصمت ته هم ورسېدل چې تراوسه یې مخونه لمرنه وو لیدلي. د دې وحشت

او استکبار خپو ډېر مظلوم مسلمانان او ډېری مظلومي تورسري نړیوال بدنام زندان ابو غریب ته ورتپل وهل او هلتنه بیا خدای خبر خه ظلمونه او نادودی پري وشوي.

زه غواړم د خو هغه خویندو فرياد ستاسو غوردونو ته ورسوم چې د ابو غریب له زندانه د وا معتصما! چېغې وهی دنېږي غافلو حوانانو ته د غیرت بلنه ورکوي او هغوي له خپله حاله خبروي.

النوره پاک لمنه پېغله خوتنو وحشی امریکایانو له میونیولې ده او په ډېر وحشت سره یې زندان ته کشوي. دا په چیغو- چیغو دنېږي غیرتي مسلمانانو ته فرياد کوي؛ چې ماله دې ظلم خخه وژغورۍ! ماله دې ظالمانو او خنزيرانو خخه خلاصه کړي! خپلو غیرتي ورونيو ته خطاب کوي، چې اې زموږ د ابرو او عصمت ساتونکيو! تاسو چېرته یاست؟ په موږ باندي خه حال ۵۵؟ تنها النوره نه بلکې په لسگونو او سلګونو پاک لمنې پېغلي د وا معتصما! چېغې وهی او دنېږي حوانانو ته د غیرت خطاب کوي. خپلو غیرتي ورونيو ته واې چې آیا ستاسو په منځ کې کو م معتصم او محمد بن قاسم نشه؟ ستاسو غیرت او شهامت خه شو؟؟؟

هغه غیرتي مسلمانان خه شو ل چې په خپلو تورو به یې د داسي سرکشه او مغورو رو ټفاري سرونه پړکول؟ هغه مسلمانان خه شول چې د سيلۍ په خېر به یې د کفر حواکونه ورسه واحیستل؟ نن ولې د دې پراخ جهان په کوم کونج کې معتصم او محمدبن قاسم نشه؟ نن ولې هغه د خپلو خویندو د حیا او ابرو ساتونکي نشه؟ نن ولې مسلمانان د هغه پیغمبر پر پله نه حې چې د یوې مسلماني مېرمنې د بې عزتی لپاره یې یهودیان د ابد لپاره له مدينې وشېل؟ نن ولې په مسلمه امت کې د خالد په خېر حوانان نشه؟ نن ولې هغه حوانان نشه چې د اسلام د بقا لپاره به پر میدان د شهادت په تکل جنتګېدل؟ هغه زلميان خه شول چې نړۍ ته یې بنايستونه راړېل. او له نړۍ خخه یې د بدرنګيو ټغر ټول کړ؟ هغه حوانان چې مسلماني بنځې یې د نړۍ په ټولو بنحو کې سرلوري او عزتمنې کړي، ولې نن زموږ پاکو لمنو ته د وحشيانو لاسونه را غڃدلې دی خو هیڅوک مو فرياد نه اوري. د ابوغریب له زندانه هغه په وينو رنګ ليکونه چې دې خویندو د خپل مظلوميت داستانونه پري ليکلې دی ستاسو مخ ته وړاندې کوم. اول د النوري خور بیا د فاطمې، عافیه صدیقې او همدارنګه د افغانستان بعضی واقعات

ستاسو مخ ته وراندي کوم. د ابوغریب له زندان خخه د النوري خور د تن په وینو سور لیک دی، چې په دې وروستیو کې په البصره ویب پانه کې خپور شوی د. دغه مسلمانه خور له یوې مودې راهیسي په ابوغریب زندان کې د بند شپې سبا کوي او هلته د امریکا د وحشی تمدن د وحشتوونو او اذیتونو بنکار گو خبدلې د. دا د خپل ژرونکي لیک پیل د الله جل جلاله په سپېخلي نوم سره کوي او بیا لیکي:

بسم الله الرحمن الرحيم

د فلووجه، خلادیه، او د رمادي د خلکو په نامه چې زما هېوادوال او هم ژې دی، او دنې ده غوخلکو په نامه چې زما مسلمان ورونه دی او له مود سره بې دغم او همدردی، له احساس خخه لاسونه وینځلي او مودې بې له یاده اېستلي او هېږي کړي یو!

دابو غریب له زندان خخه ستاسو یوې بې ګناخور د خپلو ګو تو په سرو بندونو کې قلم نیولی او تاسو ته لیکي:

خودا دغم او ستم داستان له کومه پیل کړم، هغه ظلمونه خنګه بیان کړم چې د تقوا او عفت پېغلي بې دلته زغمي؟! زموږ دعفه لمنې دلته داغل شوې دی، له سره مو د حیا پړونی غور حول شوی دی؟؟؟

هغه ظلمونه چې پرمونږ هروخت تېربېي او کېږي په قلم بې دیانولو وس له ماسره نشه. امریکا پې درنده ګانو پرمونږ داسې نادودې او ظلمونه وکړل، چې له امله بې دانسان جسم نه بلکې روح هم پولی پولی کېږي. ده غوی هوس او شیطانت پرمود بې وزلو او کمزورو داسې منګولې خښې کړي، چې په مود کې ورڅه د سرځونې او احتجاج ساه نده پاتې. زموږ عفت او عصمت تروپل شوی، او س یوازې په پېو سترګو د مرګ انتظار باسو! ولې دژوند لپاره مو خه پاتې ندي!!!

دازادې، په چاپېریاں کې ساکښو!

ستاسو ګېډې له هر دول نعمتوونو خخه د کې دی او مود د زیاتې لوډې خخه بې سده او په خان پوی نه یو. تاسو خپلې تندې په یخو مشروباتو وژنې، مورته کله یو ګیلاس او به هم نه رسېږي! تاسو په نرمو

اوپستو پالنگونو خوبونه کوئ، مود شپې په اغزيو تېرورو او د درنده گانو غوسې او كنځلي زغموا تاسو دخوشحاليو په زانګو کې زانګي، زمود تن سترګې- سترګې شو او په خپله بربادي ڇاري. اى د اسلامي نېۍ واکمنو! ايا تاسو دالله تعالي او نبوي فرمانوونه او لارښونې له ياده اېستلي؟ د دين او ملت له رویه خو تاسو زمود دابرو اوعزت ساتونکي بي؟ خودا خبره چې تاسو د امریکا لپاره لاسونه او بازو جو پشوي بي؟ او مود حیران یو چې ولې مو د خو ډالرو په بدل د خپل غيرت او همت د پلورلو سودا کړي ۵۵؟ امریکایي وحشی درنده گانو زمود د حیا او عصمت لوپتې څیرې- څیرې کړي او په هوایې یورلې! په دې لاره کې تاسو او هغوي دیوې لارې لارویان بي؛ نوله هغوي خخه خه ګیله! زما ورونو چېږي بي!

تاسو زمود سترګې د محمد بن قاسم دراتلو لارې ته په ڪتو- ڪتو سترې کړي. مود د هوس په تېره چاړه حلالېرو؛ خو په ړنګو ساحلونو د محمد بن قاسم دراتلو غړنه خپرېږي. تاریخ ګواه دی چې د عراق په یوه بنارکې د کفارو د حملې پروخت دیوې مسلماني مېړمنې دې ابرو کولو هڅه وشه. ده ګې فرياد دبغداد پر تخت ناست معتصم بالله ترغود ورسېد هغه ليک ورته ووایه او دیوه لښکر په بدرګه یې ځان ده ګې مېړمنې موستې ته ورساوه؛ خون د دې پراخې اسلامي نېۍ په خنډه کې د اسې خوک نشه چې زموږ چېغوا او کوکارو ته ليک ووایې؟ هېڅوک نشه؟

ایا هره ورڅ د دغرونو په خېر سخت اذیتونه او په تپو تورو شپو کې زموږ دې وسی فريادونه او ساندي
يو چاهم نه دې او رسالې؟

دخدای لپاره زموږ خبرو اخلى؟ زمود له پښو خخه د غلامي زولني پرانیزې. مود د ابو غريب د زندان له لوړو دیوالونو سره سرونه وهو، په وینو کې لتي پتې یو. مور ته له دې حالته نجات راکړي؛ زه تاسو ته ده مددغه خداي (ج) په خاطر چې ده ګه نیوں ډېر سخت دي، هر چاته چې زما دا او اواز او پینام ورسېږي هغوي دي نورو ته د دې رسول فرض وګني او له دې ظلمونو خخه دې ټوله نېۍ خبره کړي. زه په ګلکه غوبښنه کوم، که تاسو نور هېڅ نشي کولاي خودومره خوکولاي شي، چې د ابو غريب زندان د بندیانو او د امریکایانو په شمول ورک او لیرې کړي، چې خوک یا مونږ د مسلمانانو لوښو

ته دکفارو داولادو میندی ونه واي. مونبي ددي پرخاي چي ستاسو اودخپل دين اسلام پر سېپخلي
لمن داغ وگرخو، مرگ غواړو اودخدای لپاره ومو وژني!!!

(ستاسو مظلومه او بندیوانه خور النوره)

مسلمانانو ورونيا داهنې دردونکي او ژرونکي لیک دی چي موب او تاسو یې تنها توري او الفاظ
ولوستل. خوک به پوي خفه شوي وي او چابه ژولي وي؛ خو خفگان اود حسرت اوښکي به النوري
خور ته خه ګته ورسوي خو چي ددي اوښکو له احساساتي کاروان سره عمل ملګري نشي؟ هغه ترخه
او دېردو تر شا پت حقایق به خومره سخت وي، چي پر دې مظلومو باندي تېږېږي! آيا تاسو دازغملى
شئ چي دالنوري خور نازک او معصوم وجود دې د شراب خورونکو مستو او وحشی درنده ګانو
دھستي او شهوت الله وي! دابوغریب په زندان کې د داسې ظلمونو زعمل چي ديو نارینه له وسه وتلي
خبره وي، نو د داسې کم وسو مېرمنو به خه حال وي؟ داسې فکر و کړئ چي دا داسې ګلاب دی چي
مخکي یې مخ لمړ هم نه و لیدلی؛ خواوس د درنده ګانو په لاس کې مروېل شوي او پانې پانې شوي
دې.

هغوي دو حشيانو غوسي کنځلي او هر ډول تېرى زغمي. داد مسلمان لپاره خومره دې همتى خبره
د. چي ستا په خپله خاوره کې کافران ستا سو له خويندو سره داسې اعمال ترسره کوي او موب دې
دغفلت په خمارکې ډوب يو؟!

مسلمانانو! تاسو په انټرنېت کې هغه دظلم او وحشت تصویرونه کتلې شئ، چي موبې په ويلو شرمېرو. له
دې جهنمي زندانه چي او س دامریکائي سپیو دفعشاء مرکز ګرځدلې دی او دا دفعشاء بازارې زمونې
او ستاسو په پتمنو او عفیفو مسلمانو خويندو باندي ګرم کړي دی. دباندي انسانانو ته چيغې وهی؛
خود خپلې بې وسی او مظلومیت چيغې بې دابو غریب دزنداں له دیوالونو سره تر تکر و روسته بیتره
را غږګږي ددوی چيغې ددي و حشيانو پر زړونو هېڅ اثر نه کوي، بلکې ددي چيغو او ساندو په حواب
کې بې بې شرمانه او کړسندي خندآکانې او رېدل کېږي.

هغوي مسلمانانو ته وايبي، دخداي په خاطر، که نور خه مو په وس کې نه وي، مود و وزني خو زندان له خاورو سره خاورې کړئ چې پکې هغه کيسې هم خاورې شي، چې بهر انسانيت توې شرمېږي. اميرکايان دومره دانسانیت له پولو واوبنتل چې له هېڅ ډول وحشت خخه يې مخ وانه اړاوه او دحق په مقابل کې غربې استبداد او کفرۍ استکبار داسې په غرور سراوچت کړي دي چې ددنیا په هېڅ ټواک يې ستړګې نه ډکېږي؛ خو زمونږ په زنګ وهليو اسلحه کې اوس هم لا خو دا جل مرمه پاتې دي. زمونږ په متهو کې اوس هم قوت شته. زمونږ سينې لا اوس هم دایمان په نور روښانه دي. دلته اوس هم لا خود غزنوي او ابدالي بچېان ژوند کوي. دبازانو په دی ځاله کې تر اوسيه لا چندروکي نه دي زېږيدلې.

دنېږي مسلمانانو اوخوانانو! که ددي مظلومې پېغلي دردونکي ليک ستاسو په رګونو کې وينې په غورځنګ نکري او د قرباني میدان ته راونه وڅئ؛ په ياد ولري چې دحمکې په مخ زمونږ دعزمت او عظمت ورڅه ګرځدلې ده. خو زه مايوس نه يم. زه وايم چې يو غيرتي او خپانده قوم دغفلت په خوب ویده دی او ددي ولس يوه غيرتي لور په لوړ غږ، وايي، چې اي داسلام غيرتي زامنوا تاسو دحمکې پر سر دهري لور او مور دعزمت او عظمت دساتلو لپاره پيداشوی ياست او نن ستاسي دا حال دی چې پتنمي خويندي او لوئي مو زنځironه په پښو کې دابو غريب، ګوانتنامو او بگرام په وحشی زندانونو کې دژوند او مرګ تر منځ دردناکې شپې سهار کوي. ددي خويندو فريادونه او ليکونه دهنه چا لپاره ندي چې دليک په لوستلو يا اور بدلو سره ناخاپه احساساتي او يا جذباتي شعارونه ووايي. دخودقيقو لپاره يې وينه په غورځنګ شي او بيا چوپ شي، بلکې ژوندي او لسوونه له اوښکو او احساساتو وړاندې خپلې توري له تېکو راباسي او ددنه ظلم دانتقام اور په خپلو زړونو کې په اوښکو او جذباتو سره نه، دکفر دکريو په الوزولو سره سپوي.

تاسو په ازاده نړۍ کې په اوښکو او احساساتو دهنو دستړګو دوا نشي کولاي، چې په زړګونه کيلومتره ليري ستاسو دورتګ لاري خاري او ستاسو دتورو دبرېښنا دليدو په تمه ناکرارې دي. کاشکې ستاسو له دي اوښکو او جذباتو سره هغه اسلحې او توري هم خلبدلې واي چې ستاسو پلرونو پړې داسلام د عظمت داستانونه ليکلې دي. کاشکې په امت کې يو حل بيا محمدبن قاسم او معتصم را پيدا شوي

واي، چې ددي خويندو فرياد ته يې ليك ويلۍ واي. او دابو غريب او سپنيز ديوالونه يې لژولي واي. کاشکې ددي چيغو او فريادونو توري او کربنې چې دکاغذ پرسپين مخ ليک دي ستاسو په زرونو برغل وکړي او ستاسو جذبات راوباروي، چې دحق ميدان ته راودانګي، ددي خويندو دلوټپدونکي عزت او عصمت پونتنه وکړي. او هغو درنده ګانو ته داسي سزا ورکړئ چې په تاريخ کې بيا داسي پېښې تکرار نشي. دخدای په خاطر، کفارو له مسلمانانو سره خه ونکړل؟ دا مسلمانان ولې بې همته شول؟ ولې بې زړه شول؟ ولې د عمر بن الخطاب او خالد بن ولید پر قدم نه حې؟ ولې په دنيا دومره مین شول؟ دا تجاوز او ظلمونه خو زمونږ او ستاسو پر مسلمانو خويندو باندي کېږي.

د مسلمه امت حوانانو باور وکړئ ددي قيسو په ليکلو سره زمونږ له زرونو وينې خاخې. زرونه مو درد کوي! خو مجبور يو چې ددي مظلومو خويندو فريادونه درته انځور کړو. کېداي شي پر وجودان مو اغېزه وکړي. په زرونو کې مو جذبات راوباروي. دخوانۍ غيرت مو په جوش راشي. زما ورونو تنها النوره خور نه ده، له دې سره نوري ډېږي بدنصيبي دو حشت بسکار شوې دي. ډېږو يې په سويو چيغو او خپو سلګيو دنېږي له غيرتي حوانانو مرسته غونبتي ده. ډېږو يې دخپل خالق په دربارکې اوښکې توبې کړي دي؛ خو دا امتحان او درد پر دوى نه ده، بلکې دا امتحان اصلا په ازاده نېږي کې پر مسلمانانو دي، چې په خوبنيو مست دي. هلته که یوه فاطمه النوره خور ځوروں کېږي، خو کفارو دصلیب بچېانو زمونږ ټولو مسلمانانو ابرو او عزت ته اخطار راکړي دي. چې ستا له پتمنو لوښو سره ظلم او تجاوز کوي او بيا ستا غيرت ته ډچېلنځ او اخطار په بنه ستا دهه مت دمعلومولو لپاره ده ځنایاتو او ظلمونو عکسونه او وېډیو ګانې هم خپروي. ستا غيرت، ستا ايمان او ستا افغانۍت ته ډچېلنځ درکوي او ته ددي مظلومو خويندو سوي فريادونه، عکسونه او وېډیو ګانې او هرڅه په خپلو سترګو وينې یاېږي اوږي اوږا پرې خبرې؛ خو ته دومره خپلواک نه يې چې ددي ظالمانو په ضد خپل او از پورته کړي. ددي مظلومو خويندو پونتنه وکړي. مسلمانه له داسي ژوند ۵ خو سل خله تر خاورو لاندي مرګ غوره دي. اخې ستا دا دې غيرتى ژوند دخه لپاره؟ ته دخه لپاره پیدا شوي يې؟

راشی! ستاسو مخ ته د هغې مهجبې پېغلى، دهنه ګل، چې له سره يې د حیا پړونۍ غورخول شوی دی. دوحشیانو په لاس پانې پانې شوی دی، د ژوند رنگینې ورڅخه اخیستل شوی دي، ليک خپور کړم، ګوندي د احساس پر رګونو مو اغږه وکړي:

دشهیدی فاطمی په وینو سور لیک

فاطمه خور هم دخپل ژبونکي لیک پیل په بسم الله او د الله (ج) دكتاب په سپېخلو کلماتو کوي دا تاسو او دا هم د فاطمي خور له درد او حسرته ڈک لیک:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّدُ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ (4)

د الله جل جلاله له کتاب خخه مې پورتنى سورت ځکه غوره کړ، چې دا سورت زما او ستاسي په نفسونو کې بنه نفوذ لري او د مومنانو په زړونو کې خاص خای لري.

ای د الله (ج) په لار کې مجاهدينو ورونو! زه تاسي ته خه وايم؟ زه تاسو ته دا وايم چې زموږ ګډې د زنا له اولادونو خخه ڈکې دي؛ د هغه چا خخه دي، چا چې موږ غصب کړې يو خوک چې د خنزيرانو او شاديانو اولادونه دي.

او که تاسو ته دا ووایم چې دوی زموږ بدلونه داغلي، زموږ په مخونو لاري تو کوي او قرانکریمونه یې زموږ په وړاندې شلولي دي الله اکبر!

تاسو زموږ په حال نه پوهېږي؟ آيا رښتیا نه پوهېږي؟ موږستاسي خویندي يو، الله جل جلاله به زموږ د حال پوښته نن يا سبا درڅخه وکړي.

قسم په الله په بندیخانه کې پر موږ داسي شپه نه تېږې، چې يو یا خو خنزيران په يو پارونکي شهوت سره پر موږ حمله نکوي! حال دا چې موږ هغه خوک يو چې پېغلتوب مو پاتې ندي. له الله جل جلاله خخه ووېږې، موږ ورسه ووژني، موږ ورسه والوزوئ، موږ همداسي مه پېږدې؟ آيا دا حلال دي چې دوی موږ غصب کړې يو او له موږ خخه ګته اخلي؟ له الله جل جلاله خخه

ووبربری، ددوی ئانگونه او الوتکی پېبدی چې بھر وگرخی، توله توجه مو د ابوغريب د زندان پر لوري واروي.

زه ستاسي مسلمانه خور فاطمه يم! دوی په يوه ورخ کې پر ماباندي له نهه کراتو ڈېري حملې کوي، ايا عقل نه لري؟

داسې فکر اوتصور وکړي، چې ستاسو يوه خور دا ډول غصب شوي وي هنه به خنګه وي؟ ولې سوچ نه کوي؟

زه ستاسي خوريم! له ما سره ديارلس نوري ناواده شوي پېغلي شته دي چې د نورو پر مخ کې پر هغوي تجاوز کېږي؛ دوی مونږ له لمانځه خخه منع کړي يو، زمونږ جامي يې وېستلي دي، مونږ ته د جامو د اغوستلو اجازه هم نه راکوي؛ اوس مهال چې تاسي ته زه داليک ليکم يوې پېغلي ځان وژنه وکړه هنه وخت کله چې پر دې يوه عسکر تېرى وکړ. هنه يې پر سينه او ورون ووھله، سخت دردونکي عذاب يې ورکړ. هماغه وو، چې هغې خپل سر په ديوال تر هنغو وواهه خو چې مړه شو. سره له دې چې ځان وژنه په اسلام کې حرامه د خوزه هنه خور معذوره بولم او له الله جل جلاله خخه هيله لرم چې بښنه به ورته وکړي؛ حکه هنه ارحم الراحمين ذات دي.

ای زما ورونيو! یو خل بيا درته وايم له الله جل جلاله خخه ووبربری. مونږ ورسه ووژني کېداي شي مونږ دا آواز وکړو واعتصاما! وا معتصما! لیک پاي ته ورسبد خود لیک د لیکوالې او له هغې سره د نورو خویندو سره مرسته پاي ته نه ده رسپدلي.

(ستاسو يې وسه خور فاطمه)

مسلمانو ورونيو! د فاطمي خور دردونکي لیک مو هم ولوست اوس به مو زړه نور هم خفه شوي وي اوس به کېداي شي د عمل تکل درسره پيدا شوي وي؛ حکه دا د انسانيت پر لمن هنه داغونه دي، چې (په اوښکو نه بلکې په وينو مينځل کېداي شي) دا د سرونو قرباني غواړي دا د کريو الوزول غواړي، دا د جبر او ستم کوم اور چې په ابو غريب او باګرام کې بل دي، مونږ يې له ليري تودو خي محسوسه کړي ده. هنه داسې چې زمونږ خو خويندي، خو ميندي او خو ورونيه پکې سوځېري خو

مونږ له هغو بدنصیبو او حقایقو خخه ناخبره يو، چې په نورو اسلامي ممالکو کې زمونږ معصومې او مظلومې خویندي د وحشت او بربریت په حنحیرونو تړلې دي. دغه ليکونه د خو مسلمانو خویندو د مظلومیت ژوندی حال دي؛ همداسي په فلسطین، برماء، عراق، سوریه، افغانستان، صومالیا، او نورو اسلامي ممالکو کې وحشی او مغور و اکمنان زمونږ او ستاسو پر خویندو تر دي هم زړه بورډونکي ظلمونه کوي.

نن که زمونږ خویندي د ابوغریب او نورو زندانونو د تورو تمبو شاته د اسلام د مجاهدينو او غیرتي حوانانو د تکبیرونو او موټربمونو د اوازونو په انتظار دي، نن که دوى د الله اکبر د هغو نارو په انتظار دي چې اوس هم د کفر پر برجونو د زلزلې راوستلو توان لري؛ نو اې د نړۍ غيرتي حوانانو! دا خویندي تاسو ته سترګې په لار دي. دژوند د سختو کړاوونو زغملو او له هغو خخه د خلاصون تمه يې ستاسو په غيرت پوري تړلې ۵۵، همداسي په نورو اسلامي ممالکو کې کړيدلي او محکوم مسلمانان زمونږ په انتظار دي. د هغوي له ټېي سينو دا اواز اوچت دي چې کاشکي هغه مجاهدين چې د بشريت بن ته يې عدل، انصاف او آزادي راوستله او نړۍ يې په شرعی بنکلا بشایسته کړله د خپلو خویندو، میندو عزتونه يې وسائل، نو له دي ظالم نه هم توره واخلي غرود يې مات کړي، د دوى غيرت او شجاعت هغه ازغن بوتي تر پښو لاندې کړي چې د انسانيت او آزادي لمن پکې نبشي ۵۵.

مسلمانو ورونو! يو خو دقیقې سترګې پتې کړي، فکر وکړي چې دا زمونږ خویندي چې له داسي وحشتنو سره لاس او ګريوان دي د حضرت محمد مصطفى صلی الله عليه وسلم د امت لونې دي. د فاطمي خور د لیک توري او الفاظ په ذهن کې راولي، هغه خه وايې چې په یوه ورځ کې پر ما نهه کرته تجاوز کېږي! آيا ستا ذهن د دي خبرې د اوريدو توان لري؟ آيا ستا غيرت ته ګواښ نه متوجه کېږي؟

وراندي راخه! فاطمه وايې چې له ما سره ديارلس نوري داسي پېغلي دی چې د یو بل په وراندي پري په شرابو مست وحشی درندگان تجاوزکوي. آيا ستا به خه حال وي او د الله جل جلاله د دي آيت خواب به خنګه وايې، چې **اَنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اَخْوَةٌ** کچپته د مسلماني خور په سترګه ورته ګورئ نو بیا

ولې پري غيرت نه کوي، او که مسلمانه خور يې نه گنئ نو بيا کله مسلمان ياست! فاطمه خور واي
چې زما تر مخ او س چې ليک درته ليکم، يوې خور ئاخ شهيد كړ، هغه خنګه؟ د اسي چې زموږ په مخ
کې يوه وحشی پري تجاوز وکړ او دومره يې و خوروله چې په سينه او ورنو کې يې ورته زخمونه جوړ
کړل.

دي زورې دلي خور چې نور يې حوصله ختمه وه اونور يې د دا سي ظلمونو د زغملو توان نه درلود، نو
خپل سر يې تر هغه د زندان له ديواله وواهه خو چې شهيده شوه! ماغزه يې د زندان پر ديوال نقش
شول او د غربى تمدن او وحشت يادگار يې پرېسوند. د دې تر خنګ نورو مظلومو خويندو د دې شهيدې
بربنډ جسد ته په حيرت او حسرت کتل. دنړۍ غيرتى ټوانانو! د دې شهيدې او مظلومې خور دې
وسى او بربنډي، دغه تصوير دحال په ژبه دنړۍ مسلمانانو ته خه واي:

ما ته مه گوري، ما ته نېدې مه راحي، دنړۍ ټولي ډيوې مړي کړي، لمر، سپورمي اوستوريو ته وو اي،
چې دتل لپاره ډوب شي، چې دابو غريب په زندان کې خوک ما پر دې حال ونه گوري. ده ګې په
غړې دلو سترګو کې د ولس زامنوا ته يوه هيله يو پيغام و، چې زه ستاسو عزت يم، تاسو زما په ابرو سوګند
خورې لى شى، زه هغه لوريهم چې ددمشق په مانيو يې لړزه راوسته. د محمد بن قاسم توره ما له تېکي را
اېستلي ۵۵. سند زما لپاره فتح شو. زه هغه خوريهم چې معتصم را ته ليک ووايه. زه هغه موريهم چې
محمد غزنوي ته يې شيدي ورکړي دي. د سومنات بت ماتونکي مجاهد ته ما للو. للو ويلي دي. زه
هغه لوريهم چې په رګونو کې يې د صلاح الدين ايوبى وينه ۵۵. دغیرت او عفت منارونه زما لپاره جوړ
شوي دي. ما په دې وطن کې تر پېپيو- پېپيو دفتحو ترانې ويلي دي. اى قومه زه خوک يم؟!

د شهيدانو ارو! د خداي په دربار کې دعا وکړي چې ستاسو د قوم د ټوانانو زړونه له سکروتو ډک کړي
چې دوى ددي خاورې سپېختليا هېړه نکړي. چې زموږ وينې پري توی شوي دي. چې زموږ ابرو
پري لوټ شوي ۵۵. زموږ ساه چې د بدن له قيد خخه ازاده شي هغو میدانونو ته به والوزي چې
زمونې ورونه پري د اسلام د بري ديرغونو د رپولو په هڅه کې دي.

زه دمسلمانانو خوبونو ته دقون دهغونو لوبو فرياد رسوم، چې عصمتونه يې لوټ شوي دي او هجه خويندي خپلو غيرتي ورونو ته خطاب کوي چې پرمونږي غيرت وکړئ. هنوي پونستي چې ايا تاسو دهماغه قوم بچېان ياست چې دانسانیت دساننې لپاره را پورته شوي و؟ ايا تاسو هماماغه غيرتیان ياست چې توري يې دظلم دلاس دپرېکولو لپاره او چتېري؟ ستاسو میندې پونستنه کوي چې زمونږي غيرتي زامن چېرته دي؟ ستاسو خويندي وايې چې دظلم لاس چې زمونږي د عصمت پر لور را اوږدې، زمونږي غيرتي ورنې چېرته دي؟ ايا تا سو دهغه قوم بچېان ياست چې ديوې غربې خور دععت لپاره يې لوې پاچاهي تېبنو لاندي کړي؟ پر تاسو خه شوي دي؟ مونږ خپل رب ته دعا کوو چې اې دسزا او جزا مالکه! مونږ ته تېنګار او حوصله را کړي ته زمونږي بې وسي وينې، ته مو له کمزوريو خبر يې؛ خو خدايه دي وحشيانو ته زمونږي کمزوري مه بشکاروي. زمونږي مظلوميت يوازي ستا د رحمت دروازه تکوي.

مسلمانانو ورونو! سترګې مه خلاصوي، اوښکې مه وچوئ. تنها دابو غريب دزندان ناخوالې نه دي، بلکې ډېرې دحیا خاوندانې دوحتت بشکار شوې دي. فاطمه خور په دي جرم له داسي وحشتونو سره لاس او ګريوان وه، چې دهغې ورور داميکائي یړغل او بشکلاک په مقابل کې توره او چته کړي وه، خو دبشر دحقوقو درواغجن مدعیان د انسانيت پر پولو وختل او د خپل پوخي یړغل په مقابل کې يې د راپورته شويو ځوانانو په اسارت او شهادت زړه يخ نه شو. دفاطمي دورور په نیولو او شهادت باندي بریالي نشول؛ نودې ظالمانو مظلومه فاطمه ورسه زندان ته یوړه او خپل انتقام يې له فاطمي خخه وا خیست. چې اخېر ددي وحشتونو بشکارشوه او دا بد دنيا ته يې پنا یوړه. د شهیدانو له سېېخلي کاروان سره ملګري شوه او دا سلام په تاريخ کې يې دمسلمانانو لپاره بوربونکې او له دردونو ډک باب پرانیست. په خپله ددي سېېخلي دين لپاره قربان شوه او خپل کړېدلی او مظلوم وجود يې الله پاک ته وقف کړ. ددي ورور چې مجاهد و ديرغلګرو په الوزولو او کبابولو يې زړه يخ نشو. اخريې پر ابو غريب زندان دموټريم حمله وکړه او د شهادت لوړ مقام ته ورسېد؛ خو خپل د ژوند یادگار يې د استشهاديانيو په لېست کې ولیکه. د خپلې خور او نورو مسلمانو خويندو له عزت خخه يې ځان قربان کړ. خپلې غونې او هدوکې يې د خپلې خويندو دععت لپاره وشيندل.

اوسم له ابوغریب زندانه لپر دخپل کړېدلې او خورېدلې هېواد پر لور را حو. دلته هم ډېري نادودې رامنځته شوې دي اوسم راشې ډاکټره عافیه صدیقی هم دامریکا دوحشی تمدن دوحتونو او اذیتونو

بنکار ګرحدلې ۵۵

ډاکټره عافیه صدیقی دبشری ځناورو په متګولوکې

ډاکټره عافیه صدیقی له هغه بد نصیبو خخه ده چې دزندگی خواړه ورنه اخیستل شوي او د بشريت د دعوه دارانو د وحشت بنکار ګرحدلې ۵۵.

ډاکټره عافیه صدیقی هغه پاکستانی ډاکټره ده چې د پاکستان په کراچی بساړکې زېږيدلې او د خپلو تعلیماتو لپاره امریکا ته تللي ۵۵. هلتہ یې د دماغو په برخه کې دکتورا کړي ده اویوه پوه عصبی ډاکټره ده. د تعلیماتو په جریان کې په امریکا کې او سېدله. ددې تو څنګ یې په ځینو رو غتونونو کې دنده هم درلوډه او د خپلې سرمایې زیاته برخه یې په امریکا کې د مېشتو غربیو مسلمانانو مرستې ته ځانګړې کړي ۵۹.

کله چې د سپتember پر (۱۱) د امریکا پر تجارتی مرکزونو بريدونه وشول؛ وروسته چې هلتہ ټولو مېشتو مسلمانانو ته یو ډول د شک په ستړګه کتل کېدل؛ نو خو څله د عافيي صدیقی کور هم د امریکایي پولیسو له خوا تلاشي شو. دې چې کله خپل څان په خطر کې ولید، له خپل مېډ سره یې افغانستان ته د تلو تکل وکړ. امریکایانو چې پر افغانستان باندي حمله کړي وه؛ نو دوی غوبستل چې په افغانستان کې د مجاهدينو د زخميانو درملنه وکړي. کله چې اېړیوټ ته راګلل، دوی چې مخکې هم د پولیسو تر تعقیب لاندې و، نو د امریکایي ځواکونو له خوا تلاشي شول او افغانستان ته یې له تلو خخه منع کړل. نو دوی پاکستان ته ستانه شول او هلتہ یې د کراچی کې په یوه پوهنتون کې وظیفه پیدا کړه. عافیه صدیقی له یو علمي خاندان خخه وه چې پلار او خور یې هم د اعصابو ډاکټران دی.

په (۳۰۰) کال کې یې د پلار د لیدلو لپاره اسلام آباد ته د تلو تکل وکړ، چې د لاري په اوبدو کې له خپلوا دریو ماشومانو سره د پاکستان د مزدور حکومت د اجیرو عسکرو له خوا ونیول شول او درک یې

ورک شو، يعني د پاکستان اجیر حکومت دا په امریکایانو خرڅه کړي وه او هغوي ته يې سپارلي وه. کورنۍ يې اخوا د بخوا لالهانده ګرځبده، خو د عافيې غربې هېڅ درک نه وه. عافيه صديقي د باګرام په زندان کې د مظلومېت شپې او ورځې سباکولي. دغه ۳۷ کلنډ پاکستانی مسلمانه او مجاهده مېرمن د باګرام په زندان کې یواحینې مېرمن وه چې له خپلو دریو ماشومانو سره راوړل شوې وه. د بشريت قاتلانو ورته سختې شکنجې ورکولي او د دې د اسلامي او ايماني غرور د ماتولو لپاره يې قرانکريم ورته خېږي کړي و چې پر پاڼو يې وڅېږي. پانې يې پر حمکه ورته غورولې وي کله چې هغې له دې کاره انکار وکړ، نو دې ظالمانو پري داسي ظلمونه وکړل چې داسي یوه د نازکو او نحيفو اندامونو څښتنه مېرمن خو پرېږد، چې هغه د ډبرو په خېر کلک نارينه يې هم نشي زغملي. دې وحشی درنده ګانو او دغرب په چټل او بې حیا چاپېږیال کې رالوی شویو، درنده ګانو له هېڅ رنګه جبر او ستم خخه مخ و انه اړاوه او دا مظلومه د دوى د هوس، مستيو او جنسی تجاوزونو بنکار شو. د باګرام له بدnam زندان خخه د باندې ددي مظلومې زړه سوری کونکې کريې او فريادونه هيچا هم نه اورېدل. په توروشپو کې د وحشيانو د ظلمونو له لاسه د هغې خپې سلګي او ساړه آهونه هيچا هم نه اورېدل، هغه د باندې د ديموکراسۍ مدعيان چې شپه او ورڅ يې یوه کړي ده د بنخو د حقوقو، د بشري حقوقو، او د ماشومانو د حقوقو درواجنو او غولونکو ويناوو يې د خلکو غورونه کانه کړي دي. راډيوګانې تلویزونونه او ټولې اجيري رسني يې شپه او ورڅ په کار لګيا دي او د غرب تمدن او د هغوي د درواغو شعارات خپروي. ولې دې درواجنو د عافيې چېږي و انه ورېدي؟ د هغې آهونه يې و انه ورېدل؟ ایا د هغې معصوم ماشومان انساني حقوق نه لري؟

د عافيې صديقي د وړو ماشومانو چې د دو، دریو او پنځو کالونو عمر لري د امریکا قاتلان دي، تروریستان دي. دا د بوش او اوباما لښکري د نړیوال جبر ستر مجرمین دي، مظلومه عافيه ورته بشر نه بشکاري؟ هغه بشري حقوق نلري؟ هغه د بنخو د حقوقو له چوکات خخه بهر ده؟ ددي تنکي= تنکي ماشومان د بشريت قاتلين او تروریستان دي؛ دوى درواجن شعارونه او د بنخو د حقوقو د دفاع ناري تنها د هغوي لپاره وهي چې دوى يې بربنډیا، عیاشي او فحاشي ته رابولي. او یاهغه چې د دوى دې نعرو ته لبیک واي. د دې درواجنو ادعاوي خاص تر دوى پوري محدودې دي. د دوى په آند

دېټھو او بشر حقوق په ستاره افغان او د شپې په کلبونو کې محسور دي. دوي د مادي نړی په غېړکې اصلا د نېټھو د حقوقو تر عنوان لاندي بې حجابي، بې حيابي او ډمتوب ته وده ورکوي. دوي د دا سې مظلومو او بې وسه تورسریو او ماشومانو د کربړو او فريادونو اوريدلو ته تيار ندي چې د امریکا دقدرت په پنجو کې راګیر دي.

د عافيې صديقي د مظلوميت چيغو او فريادونو یوازي د بګرام د زندان بې ګنا بنديان څورول. هغه بنديان چې د ظلم او جبر په محکمو ځنځیرونو ټېلي و. هغو یې په بې وسی سره چيغې اورېډۍ، ولې هېڅ یې په وس کې نه و.

دا په باګرام کې په (۶۳۰) نمبر زنداني، باندې مشهوره وه ځکه دا امریکایانو پته ساتلي وه. کله چې له دې زندان خخه ځینې بنديان را خلاص شول، هغوي د دې نېټھي د فريادونو هغه کيسې خلکو ته وکړي، چې دوي په بګرام زندان کې اورېډلي وي. خو چا ته دا حال معلوم نه و چې دا مظلومه مېرمن څوک ده او ولې ورسه ظلم کېږي؟ بالآخره فرانسوی خبریالې یوآن رډلي (چې د طالبانو په وخت کې د دوي لخوا نیول شوې او بیا بيرته له خه وخت زندان خخه وروسته خوشې شوې وه دا د طالبانو له بنه سلوک او اسلامې اخلاقو خخه متأثره شوې وه او بیا مسلمانه شوه. اوس یې نوم مریم دی دا په ۲۰۰۸ م کال کې د بګرام زندان ته راغله چې د بنديانو حالت وګوري) د دې نېټھي حال معلوم کړ. بیا یې پاکستان ته سفر وکړ او هلتنه یې په یوه خبرې کنفرانس کې، په داسي حال کې چې له سترګو یې او بشکې بهېډۍ، خلکو ته خرکنده کړه چې هغه مظلومه مېرمن چې د باګرام په زندان کې د مظلوميت شپې ورځې سباکوي، عافيې صديقي ده. دې خبریالې د عافيې د مظلوميت داستان په ټوله نړۍ کې نشر کړ او خو ورځې دا خبر د نړیوالو رسنیو د توجه وړوګر ځېډه. کله چې دا معامله افشا شوه د بشريت د بسمانانو عافيې ته توطئه جوړه کړه او د غزنې په بنار کې یې خوشې کړه. بیا افغاني پولیسو ونیوله. تورې پې ولګاوه چې یوه پاکستانی مېرمن یې له خپل لس کلن زوی سره نیولې ده او غونټل یې د غزنې پر والي باندې برید وکړي. په دې وخت کې چې کومه توطئه د غربی شیطانانو له خوا ورته جوړه شوې وه عملی شوه او امریکایې (FBI) سوتیری په دې بانه راغلل چې له عافيې نه تحقیق وکړي. کله چې دوي د تحقیق خونې ته ورننوتل په عافيې باندې یې ډزې وکړي. دا زخمی

شوه او دوي په خپله توطئه کې کامیاب شول. د غزنې د مقاماتو له خولي چې د تحقیق آمريو چا ته قيصه کړې وه، ويلى یې و چې کله دا مېرمن ونیول شوه نو ډېره ضعيفه وه او ما تري نه د تحقیق کولو هڅه وکړه؛ خو د خبرو کولو تواني په نه درلود. د سختو شکنجو آثارې په وجود کې بسکاربدل او زه یې په خبره دومره پوي شوم چې راقه یې ويل د الله لپاره امريکایانو ته مي مه سپاري. له امريکایانو خخه سخته وېرېدله. بس دومره پوي شوم.

کله چې امريکايي ټولونو زخمې کړه او له ځان سره یې یوړه، نو ټولو خلکو ته خرګنده شوه چې دا یوه توطئه وه چې له مخکې پلان شوې وه.

د بسحوم حقوقو د دعوه دارانو، د ديموکراسۍ د مدعیانو د دې مظلومې خور په پنځه کلن تعذيب زړه يخ نه شو او په هغه برسېره یې په خپلو قاتلو ټوپکو وویشه. د ظلم په مرميو یې زخمې کړه او تردې وروسته یې امريکا ته یوړه. په دې وروستيو کې د واشنگتن ديموکرات حکومت د عدالت محکمې ته په داسې حال کې راوسته، چې په خپلو پښو نشوای درېدلۍ او په نورو یې تکې کړې وه. دنريوال جبر آثارې په وجود کې بسکاربدل. او کله چې د بسحوم حقوقو ته متعهدو کفارو^(۱) او د واشنگتن د عدالت محکمې دې ته د ۸۶ کاله بند سزا واوروله، نو ددې له خولي دا کلمه ووتله چې: **أَفْوَضُ أَمْرِيَّةَ اللَّهَ** يعني ذه مې خپله معامله الله جل جلاله ته سپارم.

د عافیې خور داکتره فوزیه صدیقي وايي چې خور یې د سختو شکنجو او جنسی تېريو له وجهې سخته ضعيفه شوې او په دې اخرو وختو کې د سرطان په ناروغۍ هم اخته ده. کله چې د امريکا د عدالت په علنۍ محکمه کې بې جرمه د ۸۶ کاله بند سزا ورته واوروله شوه نو ځينو رسنيو او مدنې ټولنو د عافیې د خوشې کېدو غوبښنه وکړه. همدارنګه په پاکستان کې خلکو مظاهري وکړې، خود وزو احتجاج هېڅکله د ليوانو فطرت نشي بدلو لای. امريکايي آبرقدرت دې ناروته هېڅ توجه ونکړه. عافیه یې د خپل عدل زندان ته ولېله او اوس هم پکې د مرګ په انتظار د مظلومېت شپې او ورځې تېروي. د پاکستان ظالم او جابر حکومت د خپلو لوښو د عزت او عصمت په خرڅولو نه شرمېږي. مظلومه عافیه یې په امر کا خرڅه کړه. کله چې دې ته د ۸۶ کاله بند سزا واورول شوه. د پاکستان

حکومت هېچ هم ونه ويل. اندیښنه يې هم خرګنده نه کړه، حکه د پاکستان حکومت يو ګفری او سیکولر حکومت دی؛ خو دا ذمه واري د مسلمانانو ده چې له دې وحشیانو خخه انتقام واخلي. په نړۍ کې هېچ داسې خوک پیدا نه شول چې له دې ځناورو د عافې پوبتنه وکړي. هیچا د دې د مظلومېت فريادونه وانه وردېل؛ خو الله جل جلاله به د دې د سويو آهونو او خبو سلګيو په عوض کې خپل نعمتوونه ورکوي.

اصلًا په آزاده نړۍ کې مور بندیان یو، چې خپل غږ نه شو او چټولي. د دې مظلومو خویندو د ابرو او عزت پوبتنه نه شو کولای.

مسلمانانو! موږ او تاسو ټول ځانونو ته مسلمانان وايو؛ خو اسلام قرباني هم غواړي بې قرباني د جنت دعوه کول، بې عقلې د. حکه مسلمانانو فکر وکړئ چې په یوه مسلمانه خور ظلمونه کېږي، یا نورو هغو خلکو ته فکر وکړئ چې د الله جل جلاله په لار کې ځانونه توپه توپه کوي، دا خو د الله جل جلاله لپاره دي. نو الله پاک به دوي ته ان شاءالله جنت ورکوي. مسلمانه ته فکر وکړه، هغو ته د دومره تکلیفونو او قربانيو په عوض کې جنت ورکول کېږي او ته يې په مفته او له عیاشی، ډکه زندګي کې غواړي. دا خو محاله ده اسلام سربنندنه غواړي. دا دیوی مسلمانې خورکې له غمه ډک داستان.

.9

الله جل جلاله دې د اسلامي امت د ځوانانو زړونه د انتقام د اور له لمبو خخه ډک کړي. چې د حق میدان ته را ووزي او پر دې جابرانو باندې دنيا تنګه کړي. اوس راҳم د افغانستان غيرتي ولس ته خطاب کوم او خاص د هغوي غيرت او ځوانۍ ته چېلنځ ورکوم چې خه کوي؟ د افغانستان د عزتمنو او عفيفو پېغلو پاكو لمنو ته د غرب د سپیو لاسونه ور او بدده شوي دي تاسو خه کوي؟ آيا غيرت پري کوي که نه؟

د عافې په خېر د خو نورو خویندو د مظلومېت داستانونه هم ستاسو مخي ته بدم. نور قضاوت تاسي ته سپارم له خپل ايمان، وجدان او له خپل رب سره مو فيصله وکړئ چې خه کوي.

اوں دګوانتمو د وحشت ژوندی تصویر ستاسې مخې ته بدم، بیا به د افغانستان خو واقعې درته
وراندي کړم.

د ګوانتمو وحشت

مسلمانانو ورونو! قلم یې دليکلو توان نه لري؛ خو د اسلامي امت د بیداري، لپاره مجبوريم هغه خه
ولیکم، چې د ليکلو او خرگندلو نه دي. ګوانتمو ته خو د انسانيت او بشريت د دروازجنو د عوه
دارانو بلکي د بشريت د سترو قاتلينو د وحشت څې د انسانيت له پولو واوبنې. هغه اعمال چې د
اورېدلو په وخت کې یې په مسلمان باندي لړزه راحي؛ نو یوه ډېره زړه دردونکې واقعه ستاسو غيرت
ته مخاطبه او متوجه کوم یو ملګري چې د ګوانتمو له وحشی زندان خخه راخلاص شوي، خو کاله
یې د دې جهنمي زندان تعذيب ګاللي او هلتہ یې د مظلوميت شې ورځې تېږي کړي دي، قيصه راته
کوله چې په ګوانتمو زندان کې د افغانانو په خېر عرب هم ډېر دي. زما د خنګ د پنجرې ملګري یو
عرب خوان و، چې همپش به یې طبیعت خراب او خفه به و؛ خو دا خفگان او مړاویتوب یې د
تعذيب له کبله نه و، ما به ترېنه پونتنه کوله چې ولې خفه یې؟ خه خبره ده؟ ده به راته وویل چې دي
وحشيانو زه په افغانستان کې ونيولم او زما سره زما مېرمن هم و. دلتہ یې راوړم نور نه پوهېرم چې زما
د مېرمنې به خه حال وي؟ ما به ورته تسلی ورکوله چې په افغانستان کې به وي او د افغانستان خلک
غیرتي او مسلمان خلک دي. ستاسو تورسربو ته ډېر احترام لري کېداي شي چير ته به د امن ژوند
کوي؛ خو دې به همپش په دې فکرونو کې ډوب و. د ارام خوب یې تښبدلی و. نو وخت تېړدله،
خو ورځې وروسته د بشريت د بمنانو د انسانيت قاتلانو د ګوانتمو د زندان خو تنو امریکایي پېړه
دارانو یوه برښدې بسخه، چې سر یې ور خريلۍ و د دهليز په منځ کې راروانه کړي و. ډېره سخته او
دردونکې صحنه و. بندیان پوي شول چې حتماً کومه مسلمانه بسخه د دوى د ظلم بکار ګرځدلي
ده، خو بې وسه بندیانو بې دعاګانو نور هېڅ نشوای کولاي؛ خو زما د خنګ د پنجرې عرب ملګري
چې کله دا حالت ولید نو له خولې خخه یې یوه چيغه ووته او بې هوشه شو. د دهليز په ټولو زندانيانو

باندې دا واقعه ډېره سخته تمامه شوه، د ظلم او وحشت شپې ورځي تېرېدلي. دوي هفتې وروسته راته دې عرب ملګري وویل چې هغه بسخه دې په هغه ورڅه ولیده؟ ما ویل هو! ده راته وویل، چې دا زما بسخه وه چې دلته يې راوستې وه؛ الله اکبر!

د یویشتمې پېړۍ، متمندو مسلمانانو آیا دا ستاسو خورنې ده؟ آیا دا د الله جل جلاله د نازولي پېغمبر حضرت محمد مصطفى صلی الله علیه وسلم د امت لور نه ده؟ تاسو په آزاده نړۍ کې د اسلام او مسلماني دعوې کوي؛ مګر د اسلام لپاره د قرباني لپاره هېڅ درېکې نشه.

اې د نړۍ په عیش او عشرت مستو زلميانو! د قیامت په ورڅ به الله جل جلاله ته خه ځواب وايې؟ ستاسو د غفلت او مستيو له وجھې او س کفار دومره زبور شوي دي، چې ستاسو په خپلو وطنونو کې ستاسو د عفيفو خویندو عزتونه لوټوي. دغه خویندي چې د نړیوال جبر او عصری تمدن او د درواجنو بشري مدعیانو په بند کې شپې او ورځي سباکوي، دغو مظلومو خویندو به خومره آهونه کړي وي؟ خومره چېغې او فريادونه به يې کړي وي؟ هاغه د پردو تر شاپت حقایق، هغه په تورو زندانونو کې، په تپو تورو شپو کې، د مایوسې خپې سلګۍ، هغه د غم او درد د اوښکو سیلاپ ستاسو په ضمير او وجدان هېڅ اغېزه نه کوي؟ آیا تاسې د دې آرام او سوکاله ژوند لپاره پیدا شوي ياست؟ آیا تاټه د خپلو خویندو، ميندو دععت د ساتلو ذمه واري نه ده سپارل شوي؟ آیا دا د عیش او عشرت ژوند به تر کومه ستا پنسو ته د ذلت او بې غيرتي زولني در اچولي وي؟، کله به هغه د سختيو زندګي ته ورځي؟ لکه رسول صلی الله علیه وسلم فرمایې چې: (الدنيا سجن المؤمن و جنة الکافر) د مسلمان او مومن لپاره زندان او د کافر لپاره جنت ده؛ نو تا ولې په دې دنیا کې د جنت په شان زندګي غوره کړي ده؟ خه وخت به د الله جل جلاله د دین دا سختو لارو ته راوځي؟ ستا غیرت به خه وخت تا د سنګر په لور رهبري کوي؟ ته به خه وخت د مقابلي چګر ته کوزېږي؟ د دې مظلومو خویندو د وا معتضما او وامحمدما! د فريادونو ځواب به خوک وايې؟ دې ناروته به خوک لبيک وايې؟ ددوى د مظلوميت او معصوميت زنجیرونې به خوک ماتوي؟ دغه چېغې به د چا په زړه او وجدان اثر کوي؟ د چا ضمير به راوښوی؟ خوک د هغو سختو او وحشتناکو صحنو تصور کوي چې دا خویندي يې زغمي؟ د هغو کفارو غرور به کوم معتصم ماتوي؟ چې ستا مسلماني خور ته ستا د بې غيرتي پېغور

ورکوي؟ خوک به د هغو بې حیا وحشیانو ککری اووزوی چې ستا د عغیفو او پاک لمنو خویندو د ژړاګانو او فريادونو په مقابل کې کړسندي او بې حیا خندګانې کوي؟ آخر به د دې خویندو انتقام خوک اخلي خوک به د دوى مظلوم آهونه اوري؟؟

د نړۍ مسلمانانو او د انقلابي افغانستان غيرتی شازلميانو! راخم ستاسو څوانۍ، ايمان، غيرت، او افغانیت ته چېلنځ ورکوم. یوه بله واقعه ستاسو ضمير ته متوجه کوم. کېدای شي اسلامي، افغانۍ، او د څوانۍ غيرت مو راواپارېږي. د افغانستان د خوست په ولايت کې یوه شپه د بشريت دبسمنانو د یوه مسلمان او په دين مين افغان په کور چا په ووهله. له وحشت او تالاشيو وروسته يې پلار او یو زلمي زوي د خپل کور په منځ کې د ټولو تر مخ ورته د شهادت په خوب ویده کړل. د ماشيندارو مرمى يې د دې مظلومو په ټېټر کې ورخښې کړي. د بسخو او ماشومانو کربړو اسمان او د شپې خپه فضا په سر اخيستې وه، کائنا تو په غمجن نظر د دې ظلم تماشه کوله. سپورمي هم د حمکې په مخ د یوېشتمې پېړي د متمدنو(۱) وحشیانو د ظلم انځورونه ليدل. دشنه آسمان په لمن کې ماشومو ستوريو اوښکې تويولې. د حمکې د سر او ګاونډ مسلمانان له ډاره بې سده او سرکوبه په خپلو کورونو کې پراته و د خوئنست حس پکې نه و چې یو څل بیا د توري شپې په غمجنه فضا کې د هوایي بلاوو غږ او چت شو او د بشري یړغلګرو خرخکې له حمکې سره ولګدې. د صلیب د بندګانو چې د دې ماشومانو دباباجان او ورور جان په شهادت يې تنده ماته نه و د شهید پلار څوانه او پېغله لورې هم له ځان سره خرخکو ته پورته کړه او دنامعلوم هدف په لورې له ځان سره یوړه. پر دې وحشی درنده ګانو د معصومو ماشومانو کربړو او چېغو هېڅ اغېزه ونکړه. په وحشی سپیو يې وداړل. امريکاېي درندګانو د دې ماشومانو او تورسربو د چېغو او آهونو هېڅ پروا ونه کړه، په کړسندو خندګانو او فاتحانه انداز سره د خپل هدف په لور روان شول او د شهید پلار مظلومه لورې له ځان سره بوتله.

افغان څوانه! ستا غيرت خه وايې؟ ايا دا زغملى شي چې له زړگونو کېلو مترو ليږي راغلي وحشی ګفار ستا پر مقدسه او غيرتی خاوره ستا له عغیفو او پاک لمنو خویندو سره دا شان ظلمونه کوي؟ فکر و کړه دې خور ته به خه ورپېښ شوي وي؟ هغه د حیا، عفت، ايمان، او غيرت مجسمه مسلمانه پېغله چې په

پښتنې چم کې يې د حیا د دیوالونو تر شا خپل عزت ساتلى و، نن د وحشی صلیبیانو د وحشت آله و گرځدله. دا به خنګه ایمان او غیرت وي چې دا قسم معامله به زغمي؟

د نړۍ مسلمانانو! الله جل جلاله ته به خه څوایاب ورکوئ او د قیامت په ورخ به دې مظلومو او کړې دلو خویندو ته خه څوایاب وایء؟ په افغانی ټولنه کې که خوک د یو چاکور ته په پته یا په زور ور واوړي، هغه افغان یا به دې وژني یا به ځان پې وژني؛ نو اوس چې وحشی درنده ګان امریکایې سپې ستا کور ته په نیمه شپه در واوړي او بیا داسې ناوړه اعمال ترسره کوي، تاسو ته قضاوت په لاس درکوم، له دوى سره به خه کوي؟! د مسلمان غیرت خو دا عمل نشي زغملای، د داسې ځناور او وحشی کافر په مقابل کې به يې خنګه وزغمي؟

په آزاده نړۍ کې مسلمانانو! داسې فکروکړي، که چېږي د قیامت په ورخ دا مسلمانه خور د حشر په میدان کې تنها د افغانستان نه بلکې د ټول جهان د مسلمانانو په مخ کې ودرېږي او درته ووايې چې تاسو په دنیا کې ولې پر ما باندي غیرت نه کاووه؟ زه ستاسو ناموس نه وم؟ زه ستاسو لور ستاسو خور نه وم؟ ولې ظالمانو زما د حیا او عفت جامي خبرې کړي؟ ولې يې زما له سره د عزت پېونۍ وغورخاوه؟ ایا د اظلمونه د خه په خاطر له ما سره کېدل؟ که د اسلام په خاطر له ماسره کېدل، ولې تاسو راباندې غیرت نه کاووه؟ او نن ولې ټول د مسلمانۍ دعوه کوي؟ نو مسلمانانو ستاسو څوایاب به دې خور ته خه وي؟! آیا څوایاب لري؟ مخکې له دې چې د الله جل جلاله حضور، حساب او کتاب ته وړاندې شئ د دې خور به خه څوایاب وایء؟ آیا یو قدم به مخکې ترې لارې شئ؟ کومه بهانه ورته مخ ته کوي؟ نو راشئ له هغې ورځې نه مخکې باید د هغې ورځې لپاره څوایاب پیدا کړو.

مسلمانه وروره! په هغه ورخ به ستا هېڅ عذر د قبول وړ نه وي؛ ځکه پر اسلامي امت به له دې سخته ورخ کله راحي؟ ستا غیرت او مېړاني ته به خه وخت ضرورت پېښېږي؟ دې خویندو چې ستاسو غیرت، ایمان او ځوانۍ ته خطاب کړي دې، ستا دې دا ځوانۍ خاورې شي چې د داسې مظلومو خویندو له عزته به يې نه قربانوي.

خوانه وروره ! یوه شبېه سر په حنگون کېرده او د دې واقعې انځور د تخیل په دنیاګی کې راوله دا کیسې چې په غیرتی افغانستان کې پېښېږي. یوازې د دې واقعاتو د کلماتو په اور بدلو اکتفا مه کوه، بلکې د دې کیسې ژوندی تصویر په ذهن کې راوله او د ضمیر او غیرت په هنداره کې یې نهه وګوره.

دوې بد نصیبې

قصه داسې ده چې یوه ورخ امریکایي ير غلګرو دافغانستان په یوه کلې کې د دوه مهمو طالب قومندانو- چې په امریکایانو یې حمکه تنګه کړې او سره تبی ګرځولي وه، دهنوی غروږې مات کړي و پر کورونو چاپه واچوله. طالب قومندانو له يرغلګرو سره سخت مقاومت وکړ، ډېر یې دجهنم کندي ته وغورڅول. بالآخره دواړو مجاهدينو دشهادت جامونه نوش کړل او د ابدی ژوندیو له سپېخلي کاروان سره ملګري شول.

دغريبي درنده ګانو لاندنه ماته نه شوه. د دې شهیدو مجاهدينو بسحې یې له خان سره خرخکو ته په داسې حال پورته کړې چې تنکيو او معصومو ماشومانو یې په چیغو اسمان لپزاوه. د ميندو په سينو پورې نبتي و؛ خو د غرب ځناورو دا تنکي ماشومان د ميندو له مينه ناكې غېږي جدا کړل او په حمکه یې ګوزار کړل. د دوى ميندي یې په داسې حال کې خپلو خرخکو ته پورته کړې چې چیغو او فريادونو یې د شې په خپه فضا کې آزانګې جوري کړې او مسلمانانو ته یې چېغې ووهله. مګر هيچا دغه د مظلوميت او حسرت چېغې نه اور بدې. کله چې خرخکې پورته شوي او پر کلې یې دوره ووهله. زړه یې ډاډه و چې دلته نور دوى ته خطر نسته. حکه دلته یې دوه د غيرت غرونه مات کړل. نور یې په چا کې غيرت نه ليد چې دوى ته به وروګوري، دوى د مسلمانانو د غيرت د معلومولو په خاطر د دواړو بسحې جامي لاندې په کلې را وغورڅولي چې خلکو ته نهه خرګنده شي چې د مجاهدينو مېرمنو ته خه ور پېښ شول؛   الله اکبر !

زموره په غیرتی خاوره کې د صلیب بنده گانو د اسې نادودې، او ظلمونه وکړل چې کله انسان د دې پېښو تصور کوي، نو که چيرته غیرت او ايمان ولري. وايې به چې کاشکې مې په دنيا کې سل زره ژوندونه درلودلای چې يو پر بل پسې مې د دغه پاک لمنو خويندو له عزنه قربانولي. هغه به خنګه ضمير او احساس وي چې په دې پېښو يې په زړه کې درد پیدا نشي.

اې د افغانستان غیرتی خوانانو! ستاسو د ډپرو په زړونو کې به د جهاد مینه وي يا به د دې واقعاتو په لوستلو ستاسو جذبات راپارېدلې وي او له جهاد سره به مو مینه پیدا وي، خو د جهاد دامينه به تر خو پته ساتې؟ تر خو به ستاسو د جهاد مینه د خجالت په هغه اوښکو کې پته وي، چې د مسلمانانو په غمونو يې تویوی؟ تر خو به د یوې ترانې او يا تقریر په اورېدلو سره ستاسو احساسات او جذبات راپارېږي؟ تر خو به په مبایل او کمپیوټر کې د نورو د اتلولې کارنامې او مېړانه ګورئ؟ تر خو به د شهیدانو عکسونو او فلمونو ته د حسرت اوښکې تویوی؟ دا شیان جینکو ته پېړدی، چې سنګر ته نشي تلاي. ته خو نارینه يې. له دې خويندو درته شرم په کار دې چې د بې غیرتی پېغورونه درکوي. وروره سرمه پورته کوه د اسې فکر وکړه چې دغه بسحې ستا ميندي، خويندي، او مېړمنې دې. آيا د دغه ډول تخیل او فکر جرآت کولای شي؟ که مو خواب (نه) وي نو باور وکړئ چې کت مت دغه حقایق په افغانستان کې پېښېږي. په داسي حال کې چې دا خويندي تاسو ته چيغې وهی، چې له دې ظلم نه مو خلاصې کړئ. دغه خويندي وايې چې الله جل جلاله ته به زموږ مرستې ته ستاسو د نه راټلو شکایت کوو او تر هغه به مونږ د واعتصما! چيغې وهو خو چې د نړۍ په کوم ګوت کې کوم معتصم يا محمدبن قاسم را پیدا نشي او زموږ فريادونو ته ليک نه ووايې؟

زموره له تېيی لاسونو د ذلت زنجیرونه پرائیزی، بيرته د حیا او عفت لوپتې را په سر کړئ، زموږ د تروپل شوي عصمت او عزت انتقام له دې وحشیانو خخه واحلى، د جبر او ستم په دې دوره کې يو حل بیا د معتصم او محمدبن قاسم تاریخ رازوندی کړئ.

د تاریخ په پانو کې يو حل بیا د خپلو خويندو د عزت یادګارونه په زرینو کربنو سره ليک کړئ، د اسلامي امت هغه تېر عظمت بيرته راوګرځې. که مونږ د معتصم او محمدبن قاسم له راتګه نا اميده شوو

او د دې لوی جهان په کوم کونج کې محمدبن قاسم او معتصم راپیدا نه شول، نو تر هغې به دا د غرونو په خېر ستر او سخت تعذیبونه وزغمو خو چې الله جل جلاله راباندې مرګ و لوروی. که زموږ حوصلې ختمې شوې د زندان له او سپنیز و دیوالونو سره به تر هغو خپل سرونه ووه، خوچې خپل روح خپل خالق ته وسپارو؛ حکه نور زموږ په ژوند کې خه پاتې نه دي. دا وحشیان زموږ له وجودونو خخه استفاده کوي او د خپلې خوبنې او شهوت آلې یې گرځولي يو.

د دې مظلومو او بې اسرې خویندو وروستي خطاب به د نړۍ، ويده ځوانانو ته د الله جل جلاله د کتاب هغه کلمات وي، چې پر حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم نازل شوي دي او دا خطاب به مو داسي راګیروی چې هېڅ طرف ته به ورنه نشي تللى. تر او برو به مو نيسی او جتهکې به درکوي او درته وايې به چې:

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوُلْدَانِ
الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَنَا أَخْرُجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرِيبَةِ الظَّالِمِ آهُلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿النساء: ٢٥﴾

ترجمه: اخر خه شوي دي په تاسو چې د الله په لار کې نه جنتېږي حال دا چې هغه کمزودي سېري او بشې او ماشومان چې فريادونه کوي، او وايې چې اي زموږ ربه! مونږ وباسه ددي کلي نه چې او سېدونکي يې ظالمان دي. او د خپل طرف نه زموږ لپاره خوک دوست پيداکړه، او د خپل طرف نه مونږ ته خوک مدد کونکي پيداکړه.

داسي خطاب چې خوک خان ته مسلمان وايې خان ورنه نشي خلاصولي له دې ايته به چېرته تبتي؟ دقرآنکريم د مطالعې او يا په هر وخت کې چې دې ۱۵ ايت مخي ته راخي يا درياديږي، د دې مظلومو خویندو له درده ډک داستانونه به دې مخ ته کېږي. په هېڅ خای کې به توې خان نشي ګونبه کولی. خو چې په هغه خه عمل ونه کړې چې ددي الهي کلام غونتنه ده هغه ددي مظلومو خویندو مرسته او ڦغورل دي.

داسلامي امت خوانانو! قسم په خدای چې دمسلمانانو د عروج او عظمت داستانونه واوري په انسان باندي لپزه راهي. اوس چې موبه او تاسو په متمدنه نړۍ کې ژوند کوو یوازي خو په شمار ورونو او خويندو د اسلام ناره او چته کړي ۵۵. له ډول ډول شکنجو سره مخ دي؛ نېړوال کفر شپه ورڅه ورپسي دی. او په غرونو کې هم آرام ژوند نشي کولاي.

دا خاص داسلام په خاطر دي. ددي خلکو بله هېڅ ګناه نشه بې له ايمان لرلو او مسلماني خخه. مسلمان نه کوم اتوم لري، نه يې دچا په ملک باندي حمله کړي ۵۵؛ خو چا چې داسلام ناره پورته کړه بس هغوي ترورستان شول. مګر خوک چې د بشريت دنابودي لپاره زهرجنې اسلحې جوړوي ګلستهړمونه په ماشومانو او تور سرو ازمويي، کلي او کورونه ورانوي په تشو بانو سره دمسلمانانو په حریم باندي تجاوزکوي، هغوي د بشري حقوقو مدعیان دي. هغوي دېرغل په جامه کې مرستندويان دي. دهغوي په ضد نه خوک احتجاج کوي او نه يې د ظلمونو او جنایتو غندنه کوي.

حینې خو آن د جواز د لایل ورته پیداکوي، په شایې ټپوي. ولې موبه له بشري حقوقو خخه سرغزوونکي یو. موښ د بشر قاتلين یو. موبه ترورستان یو. موښ، محکوم هم یو.

داسلامي نړۍ دمظلوميت انځور

پلار او خلور لونې

د کشمیر د پلوا مه ضلعي د کاكا پوره کلى خو واري د تالاشي او پلتني په نامه د هندي عسکرو ديرغل بشکار شو. یو ئحل يرغلگرو عسکرو د نوموري کلي ټول خلک د کلي په یو میدان کي راجمع کړل. وروسته دو هلو او ټکولو یې په کلي کې چور او تالان پيل کړ. په دې ترڅ کې یو اتیا کلن بودا چې غلام محی الدین نومېده، په کور کې پېښه شوی و، او د تالاشي میدان ته نه و وتلی. د ترهګرو قواو په لاس ورغى او په رابسکلو یې د تالاشي میدان ته کش کړ.

نوموري یې د خلکو په وړاندې برښه کړ؛ او بیا یې ده ګه خلور واده شوې لونې هم راوستې. هغه یې هم برښه کړې. هغوي یې دې ته اړ کړې، چې له خپل پلار سره بدفعالي وکړي. د ګه ناوره کارته دنه چمتو کېدو په صورت کې یې سخت ووهل. او د دوه زره کليوالو په مخ کې یې په زور د خلور واړه لورانو شرمگاوي د خپل پلار له شرمگا سره ملاو کړل.

له د ګه زور او ظلم خخه وروسته د ګه شريف خاندان خپل کور کلى پېښود، او د یو نامعلوم ځای پر لور لابل. معلومات یې نشهه چې مړه به وي که ژوندي، او که چېرته به د مجاهدينو په مرکز کې دانتقام لپاره د فدائی حملې لپاره توبیت حاصلوي. په کشمیر کې چې کوم ظلمونه د هندي وحشيانو لخوا شوي مسلمانانو ته د عبرت درس ورکوي. نن زموږ مسلماني کشمیری خويندي د هندي ظالمو

پوچیانو له خوا بیول کېږي او د بمبيء دحسن په بازارونو کې لیلام کېږي. خو خوک پري غیرت نه کوي.

بوسنيا

په نړۍ کې په ډېرو مسلمانو خويندو تېري او ظلمونه شوي دي. بې ابرو شوي دي، او په ستم سره وژل شوي دي، خو که واقعي مسلمان د بوسنيا د مسلمانانو زړه لړزونکي داستانونه واوري، ورته خرگنده به شي، چې د حمکې پر سر تراوشه داسي ظلمونه په چا ندي شوي. د بوسنيا مسلماني توسرۍ په بشپړه توګه له جامو نه برښېږي، او پر شپو-شپو په زندانو کې لوڅې پرتې وي، چې د صربی وحشيانو دلذتونو هډي دي. دې مظلومو ته او به او ډودۍ هم نه ورکوي. په یوه بسخه باندې له دريو تر پنځسو پوري وحشيان په شريکه تجاوز کوي؛ د جبر او ستم په دې کيمپونو کې په شپو او ورخو ورسره داسي ظلمونه روان دي. له دې امله داسي سلوک زموږ له مسلمانو خويندو سره کېږي چې مسلمانان بنه ذليله کړي.

مسلمانانو ورونيو! دو حشيانو په دې کيمپونو کې چې کله ديوې مسلماني مېرمنې حمل بسکاره شي نو صربی وحشيان ورته وايې چې حئ او س صربی بچې وزېروي. استغفر الله خومره دذلت مقام ده د مسلمان لپاره مرګ په کار دی چې له عفيفو خويندو سره یې داسي ظلم کېږي.

د بوسنيا کړې دلو او مظلومو خويندو دنړۍ مسلمانانو ته غږ کړي دي!

چې اې د نړۍ مسلمانانو! له مونږ سره که نوره مرسته نشي کولای دومره خو وکړئ چې زموږ لپاره یوه الوتکه مانع حمل ګولي راولېږي، چې د خپلوا ګېږو نه خو صربی بچې ونه زېروو.

نن په توله نړۍ کې مسلمانان محاکوم دي. کفارو په یوه اتفاق د مسلمه امت د نابودي، لپاره لاسونه سره یو کړي دي. امریکا چې خان د ټولې نړۍ واکداره او د بشری حقوقو او آزادی علمبرداره بولي، په نړۍ کې بې د ظلم اورونه بل کړي دي. د خپلوګتو په خاطرې څو-څو خلہ خپل امریکایی قوانین تر پښو لاندې کړي دي. په خوله د انصاف او عدالت ناري وهی؛ خو اصلًا د انصاف او عدالت هري دوي خپه کړي ده. امریکا او غرب په وروستيو کې د اسلام د نابودي، لپاره په شريکه متې را بدې وهلي دي. د عربې نړۍ د تاخیر لپاره یې اسرايلو ته بې شمېره مالي او نظامي مرستې ورکوي. مسلمانانو ته ډول ډول باني جوړوي، کله په امریکا کې قرآنکريم ته اوږد اچوي کله په مکه او مدینه ديرغل ګواښونه کوي، کله دالقدس د شهیدو لو هڅه کوي. خو که خوک یې په مقابل کې د مخالفت غړ پورته کوي نو ترهګر بلل کېږي. په توله اسلامي نړۍ کې په مسلمانو اکثریتونو او اقلیتونو باندې ظلمونه د امریکا او غرب په اشاره کېږي. په افغانستان، عراق او ځینو نورو هپوادونو د مستقیم برغل له لارې ظلمونه کوي، او په بعضو هپوادونو کې د هغه هپوادونو د مستبدو نظامونو نه کار اخلي او د امریکا په اشاره له خپلو مسلمانو رعيتونو سره ظلمونه کوي. لکه: قزاقستان، قرغیزستان، ازبکستان، تاجکستان، ترکمنستان، شمالي قفقاز يا چیچنیا، فلسطین، کشمیر، هندوستان، یوگوسلاویا، بوسنیا، کوسوو، البانيا، بلغاریا، اندونیزیا، فلپین، برمما، کمبودیا، الجزایر، مصر، سودان، صومالیا، سوریه او د اسې نور....

اسلامي هپوادونه د خپلو جابر و اکمنانو تر ظلم او ستیم لاندې دي. د تاریخ په او بددو کې که په پورتنیو هپوادونو کې د کفارو ظلمونه خوک وګوري، واقعاً که خوک اسلامي احساس ولري نو اوښکې به تم نکړاي شي. او د انتقام جذبه به یې را و پارېږي. په لکونو مسلمانان په ظلم سره شهیدان شو. د لکونو او میلونونو غيفو مسلمانو تورسې یو عصمتونه لوټ شول. چې په دې وروستيو لسيزو کې د دنیا د تاریخ کړغېړنې پانې زمونې د ورونو په مظلومانه شهادت او بې وسه خويندو په لوټ شویو عفتونو پکې دي.

او سنی امریکا چې د ترهګری او وحشت له پولو اوښتې ده، خان د بشری حقوقو دعوه دار او د مذاهبو احترام ته ژمن بولي. خو که خوک په امریکا کې اسلام را پوري د تورو تمبو شاته غور حوال کېږي، په افغانستان کې که عبدالرحمن مرتد کېږي نو امریکا او غرب یې تقدیرو وي او پنا ورکوي. په امریکا او

غرب کې دیره او شرعی حجاب دترهگري نښه بلل کېږي. عافیه صدیقی چې په امریکا کې محکمې ته بیول کېږي دوخشی قاضی په وړاندې برښډپورې په ابو غریب کې دمسلمانو په لوپو ډلیز تجاوز کوي. دا هېڅ پروانکوي، نه پړې ملل متحد غورګروي، او نه دبشر دحقوقو سازمان، نه دښو دحقوقو دروازجنه ساتندویه ټولنه غړپورته کوي. خو که په سوات کې دروغجنه ويډيو خپړې په چې یوه بسخه په دوره وهل کېږي، نو ټوله نړۍ په شور او غوغغا راحي. که دجرمني په ډکه محکمه کې دقاضي په وړاندې په مردوا الشربيني غوندي سپېڅلي او پاک لمنې مسلماني مېرمن باندې دچاقو اتلس ګوزارونه کېږي؛ او وژل کېږي، خاوندي پې تېي کېږي، دبشر دحقوقو ټولنې غړنې پورته کوي. که اسرائیل شپه او ورځ په غزه باندې وحشی بمبارونه کوي، دغرب له خوا په شاپیول کېږي. او که حماس پې په مقابل کې راپورته کېږي، نو دا ترهگري ده، او باید له منځه لاشې.

په افغانستان کې امریکایان په ودونو، جرګو، جنازو، مدرسو، او جوماتو بمباري کوي، دشپې له خوا په کورونو وحشیانه چاپې غورخوی، دا د خان لپاره حق بولي. خو که خوک دخپل خان دفاع کوي، هغه ترهگر، القاعده او طالب شي.

د دولتا الاسلامي (داعش) ډلي له خوا د امریکایي خبریال سرپړکول ستړ فرعون او باما نړۍ ته د خطر زنګ بولي. خوک چې داسلام په نامه را پورته شي بیا بې په ضد نړیوال ائتلاف شروع شي. دفرانسي پاچا اسلامي حجاب ممنوع اعلانوي، او مسلماني عفيفې بسخې د حجاب اغوصتلو لپاره دولت ته ټکس ورکوي.

آخر اسلامي نړۍ، ولې محکومه ۵۵؟ د امت څوانانو ولې ويده یاست؟ ولې غولېدلې یاست؟ دغه حقایق چې مسلمانان یې په سترګو ویني، باورنه پړې کوي. خو دا مزدوری رسنۍ، تلویزونونه او راډیوګانې چه خه وايې بس کت مې یې مني.

هغه خلګ چې ذهنونه یې په راډیوا وتلویزون جوړشوي دي هنوي دي لړ سرونه په ګريوان کې تیټ کېږي او حقایقو ته دې نظر وکړي.

دپاکستان دعبدالرشیدغازي دمدرسي، جامعه حفشه اولال مسجد بنهينه شاگردانو در خست پر خاي عزيمت ته ترجيح وركه.

داسلام او شريعه دمرستي لپاره ترمگه په مدرسه کې پاتې شوي. ديو باوري سېري دخولي کيسه ۵ هجه وايي پر هجه ورخ کله چې دپاکستان اجير او غلام حکومت دلال پر مسجد خونخواره حمله وکړه، په زرګونو شاگردان يې پکې شهيدان کړل. ترخنګ يې دنجونو مدرسه جامعه حفشه هم بمباري کړه او د قران کريم حافظاني يې په سرو وينو کې ولمبولي. باورو کړئ پر هجه ورخ له جوماته دوينو لبنتي روان و.

چا چې به ۵ وينو په لبنتيو کې لاس ونيو، يا به سترگه په لاس ورتله ياكوم هدوکى او با د شهيدو خويندو وښتان؛ حکه پر دې ورخ ډېري زياتي مسلماني خويندي شهيداني شوي. ايا ددي خويندو خه ګناه وه؟ کوم جرم کوم جنایت يې کړي و؟ ولې پري د ماشيندارو ګولۍ و چلپدلي؟ ولې د دين بلبلاني په سرو وينو کې ولمبېدي؟ ولې ده ګوي تنکي ځوانۍ دپاکستان د ظالم حکومت د ظلم خوراک شوي؟

مسلمانه وروره! دا د اسلام په تاريخ کې دقربانيو هجه باب دې چې زموږ خويندو په خپل و وينو سره ولیکه؛ مګر دا خو د اسلام لپاره دفاطمي، النوري، عافيې، عاليشي، زينب اورقيې قرباني وي چې ور يې کړي او د اسلام پر دين باندي ستی شوي. تا اي حامده! اي محموده! اي عبدالله! د اسلام لپاره کومې قرباني ورکړي؟ تا د اسلام لپاره خه و کړل؟

ای د دنیا په عيش او عشرت مستو خلکو! اي زړه نازډه خلکو! تاسو د اسلام لپاره کومې قرباني ورکړي؟ سبابه مو الله جل جلاله ته ځواب خه وي؟ الله جل جلاله ته به کوم عذر و پاندي کوي؟ ستاسو پوچ او بې منطقه دليلونه خودې خويندو درته له خاور و سره خاورې کړل؟

او س دنې هغه وانانو ته- چې د دې من له ډاره يې د ڈلت او بې غيرتي زنده ګي غوره کړي ۵، ۵ له زندان، مرګ او د صليب له بندگانو و پېږدي او د جهاد او مبارزې سپېڅلې لاره يې پريښې ۵-۵ هغه غيرتي، حيادارو، عفيفو او په دين مينو خويندو او همدارنګه د هغه مظلومو خويندو، چې د نېړوال

جبر او ظلم تر ستم لاندی دی هغه پیغام ورلاندی کوم چې ددې خویندو، شعار دی. هغوي دې خلکو
ته خه وايی:

((مونبه هغه چا ته چې د کفارو له زندانونو شکنجو او ظلمونو خخه وبربرۍ، ورور نه شو ويلاي. هېڅ
يوه نجلی به چې د مسلمانې مور شیدې بې رودلې وي، دې ته تياره نشي چې داسې بې همته ته ورور
ووایي. که دوى په خپله ذمه واري کې سستي وکړي، دجنګ میدان ته کوز نه شي نو مونبه به خپل
تیکري ورواغوندو او ددوی زنګ وھلي اسلحي به پورته کړو. دکفارو په مخکې به خپلې سینې سپر
کړو. زمونبه مينه او اطاعت د مېړنيو لپاره ۵۵. دې همته او کوڅه ډبو لپاره نه ۵۵. که دوى زمونبه دابرو
او عزت ساتنه نه شي کولاي، دقیامت پر ورڅ دې دخدای (ج) دغیرتی بندگانو په کتار کې ددرې دو تمه
نه کوي.

د اسلام لوښې که نن چاته ورور وايی هغه به د محمد بن قاسم په خېر غازی وي چې دقوم دیوې لور په
فریاد بې په ولس ګلنی کې يو هېواد فتحه کړ. هغه به د معتصم بالله په خېر غیرتی حوان وي، چې
مسلمانې خور فریاد ورته ورسپد، لبیک بې ورته ووايیه او هغه بې دکفارو له منګولو خخه آزاده کړه.
دقیامت پر ورڅ به هره مسلمانه مېرمن خپل بې همته مېړه هېر کړي، د خپلې خور په هغه مېړه به فخر
کوي چې جامې بې دشهادت په وينو رنګ وي. پر هغه ورڅ به مسلمانې ميندي وايی، چې زمونبه
زامن هغه بې همته او بې زړه نه دي چې دغلييم د مرميو ګوزارونه بې په خپل تېټر وانه خيستل. زمونبه
زامن هغه خازیان دي، چې مېړانې او غیرت بې مسلمانې بشځي دنې، په ټولو بشخو کې سرلوړې کړي.
که دوى غواړي چې موښې بې په ويړ سره خپل ورونه وبولو، نو دوى ته بشایي چې پر خپلو چېښو
دشهادت دوینو خاپونه راواړي. موښې ته دې خپل بدنونه را وښېي چې دغلييم په مرميو سره تېي وي.
موښې به هغوي ته دفتحو ترانې ووايوا. پر قبر به ورته ګېډي- ګېډي ګلونه کېږدو. پر زخمونو به ورته
ملهم او پتی ولکوو.

او په اخر کې مور هغه چاته ورور ويلی شو، چې دقرباني او سربازی دې ته ورلاندې شي. زمونبه مينه،
محبت، اطاعت، او موسکاوې یوازي او یوازي د مېړنيو او غيرتیانو لپاره دي!!!

دمسلمه امت حوانانو آیا دې ته تيار ياست، چې ددي خويندو ورونه شئ؟ دې غيرتي خويندو خو
خپل دورورگلوي شرایط درته وړاندې کړل. اوں تاسو خه کوي؟ آیا د مېنيو په کتار کې درې که د
بې همتو؟ تاسو ته د قرباني، او سرېندنې لاره خلاصه د. نن سبا چې ته غيرت ونه کړي، بيا به ې کله
کوي؟ ددي مظلومو خويندو د بې کسى، تصور وکړه، د قوم د هغو لوښو کږيو او فريادونو ته غور
ونيسه چې پاكو لمنو ته ې د وحشی کفارو لاسونه ورغحدلي دي، آسمان ته په حيرت او حسرت سره
ګوري. او په ژبه ې دا وينا جاري د چې هغه زمونږ د عصمت او ابرو ساتونکي په کومه ولاپل؟ زمونږ
په غيرتي بچيانو او زپورو وروښو خه وشول؟

په آزاده نړۍ کې چې پر محکومو ولسونو کوم د ظلم اورونه بل دي، دا اورونه نه مړ کېږي. د دې
اور بخري به تازه کېږي. د دې اور لمبي به خامخا د ظالمانو تر محلونو رسپري. دا واقعات چې مونږ
درته ذکر کړل، دا د نړۍ د ظلمونو داسي مثال دي لکه مشت نمونه خروار. په برما کې ماشومان په
اور سوڅول کېږي، په سوریه، عراق، فلسطین، مصر، سودان،صومالیا، چیچنیا، او د نړۍ په نورو
اسلامي هپوادونو کې چې کوم ظلمونه ترسره کېږي مونږ توې ناخبره یو او د هغو ټولو د بيانولو
طاقت له چا سره نسته.

خو کوم د ظلم اور چې زمونږ په ګران هپواد کې بل دي، دا نه مړ کېږي. دغه اور چې د پنجوايی د
زنګاوات او سیاګرد معصوم ماشومان او تور سري ې سوڅولي دي هېڅ کله نه شي مړ کېږاي. له دې
اورونو به د انتقام لمبي پیدا کېږي. له دې مظلومو وينو به د انتقام جذبه راپورته کېږي. په دې خاوره
کې به داسي غازيان پیدا کېږي چې د ظلم له غرونو سره به ډغري وهي. دا جګړه به هغه وخت پاي ته
رسپري چې کله د غازيانو او مسلمانانو د وينو اخېرنې خاځکي هم وڅېږي.

ديو اولس د عظمت داستانونه تل په هغو وينو ليکل کېږي چې توېدلو ته بې تابه وي کله چې وينې
و چې شي اوښکې بيا نه پکارېږي. نن چې د حق او باطل تر منځ ستړه معركه روانه د، د مادي نړۍ د
سپر طاقت او د ايمان مقابله د. موبد پر هغه خدای جل جلاله باور لرو چې ۳۱۲ تنه ې پر زرکسانو
بریالي کړل. زمود خدای هغه دی چې که مو من ژوندي وي غازی او که مړ شي شهید به وي.

زمونې خدای هغه ذات دی چې د قیصر او کسرا مغور تاجونه يې د سارایي عربو په پېښو کې وغورخول. مونږ د خپل پیغمبر حضرت محمد مصطفیٰ صلی الله علیه وسلم د حقیٰ وینا تصدق کړو

چې فرمائی (الجهاد ماض آلى یوم القيامة) مونږ به تر قیامته د ظلم او کفر په خلاف جنگپېرو

نړیوالو صلیبی او یهودی مستکبرینو چې د اسلامې نړۍ د زوال کوم خوبونه لیدل، نن يې د خوبونو تعبیر سره چې را وخت او دا ارمانونه يې له خاورو سره خاورې شول.

که صلیبی یړغلګرو پر هغه خاوره چې پر سینه يې د محمود غزنوی، احمدشاه ابدالی، او اکبرخان یادګارونه لیک دي او د غیرتی بچيو د وینو په خاڅکو سره تازه، سمسوره او آزاد ۵ وه ناروا پوځی یړغل وکړ؛ خو ددي خاورې غیرتمنو بچیانو یو خل بیا د پلرونو هغو زنګ و هلیو اسلحه تو له لاس کړ، چې خو څلې يې د دې غلیم پر باباګانو ګرمې کړې وي.

د دې خاورې فدایی بچیانو د نړۍ په تاریخ کې هغه زرین باب جوړ کړ چې د بدنه په غونسو، هډونو، او وینو به لیکل کېږي.

دې اټلانو نړۍ، ته د حریت زېږی ورکړ. د نړۍ سپر طاقتونه يې را خملول. د نړیوالو غرور يې مات کړ. د اسلام جنډه يې هسکه کړه. د نړۍ د محکومو او کړپدلو مسلمانانو زړونه يې یخ کړل. هو: د حقې لارې مجاهده! د نړۍ د ټولو مظلومو مسلمانانو د اميد او هیلو ستړګې ستا په لور کړې دي. په داسې وخت کې د امت وروستی ارزو ته يې. ته مو د وخت ایوبی يې. ته د نړۍ د مسلمانانو د خوبونو تعبیر يې او ته مو د اسلامې امت وروستی مورچل يې.

۱۳۹۳۱۳۱۲۶

ننګهار اسلامي پوهنتون

تصحیح: ۱۳۹۳۱۶۱۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library